

ZÁMEČEK

Zámeček uvádí

PRÁZDNINOVÁ DOBRODRUŽSTVÍ

kluků a holek z DD ze všech koutů České republiky

VŠECHNO BUDE FAJN

Ahoj Zámečata,

letos v březnu jsme vám do domovů poslali koronavirový speciál plný zábavy a soutěží. Před letními prázdninami vám kurýři přivezli čtení na koronavirové prázdniny a všichni jsme společně doufali, že v příštím podzimním Zámečku už o koronaviru nebude ani písmenko.

Ale vše je pořád jinak. Někteří z vás nemůžou chodit do školy, vrátili jsme se k rouškám a ponorka v děcáku zase začíná stoupat. Ale nebojte, ono se to všechno zase vrátí do normálu a "všechno bude fajn". Znáte tu písničku? Já si ji teď občas pouštím a těším se, až tato divná doba bude konečně minulostí.

Každopádně nový Zámeček je tady! Spolu s ním spousta zajímavých zpráv z domovů, fotky, rozhovory, soutěže a na večerní čtení vám můžu doporučit Elfí příběh, který najdete, když náš časopis otočíte a budete ho číst odzadu.

V redakci Zámečku se těšíme na novinky z vašeho dětského domova. Všechny příběhy, reportáže, fotky nebo básničky rádi zveřejníme, stačí nám je poslat do uzávěrky zimního Zámečku, která je 1. prosince. Veškeré podklady nám posílejte na email: redakce@zamecek.net.

Ať se vám daří!

Za Flíka, Frantu, Natku, Ivču, Helmuta a Jířu

Lukáš Kottlár, šéfredaktor

Václav po odchodu z DD: Povýšení, autoškola i (skoro) samostatný život

Blízké a rodinu v tomto nelehkém období nahrazuje po celé republice také projekt Začni správně společnosti yourchance.

V Plzeňském kraji se koordinátorka Jana Fajfrová stará asi o osmdesát mladých, z nichž už bezmála dvě desítky opustily dětský domov. Jedním z nich je i jedenadvacetiletý Václav.

„Po celý nouzový stav jsem chodil do práce. Pracuji v obchodě, kde je často docela velká koncentrace lidí. Bylo to psychicky velice náročné. Nehledě na to, že neumím šít a na roušky, co jsem si objednal přes internet, jsem přes měsíc čekal,“ popisuje Vašek.

Roušku mu nakonec sehnala jeho koordinátorka Jana Fajfrová z projektu Začni správně. *„Musím říct, že jsem na Vaška*

pyšná. Situaci zvládl velmi dobře, dokonce ho během nouzového stavu povýšili a on si dokázal ušetřit peníze na autoškolu,“ říká koordinátorka Jana.

„Projekt Začni správně mi pomohl hodně. Po odchodu z DD jsem šel do domu na půl cesty a dalším krokem bylo začít se více osamostatňovat. Po roce jsem se stěhoval do bytu, který spravuje yourchance. Ten je podle mě mezikrokem mezi samostatným pronájemem a domem na půl cesty. Když bych si teď s něčím nevěděl rady, pořád se můžu obrátit na Janu,“ tvrdí Vašek.

red + novinky.cz

**dostupná
kvalitní
motivující
přátelská**

Open Gate

Gymnázium a základní škola

#Stipendium

Velkorysý stipendijní program
Nadace The Kellner Family Foundation
pro studenty osmiletého gymnázia.
Sociální stipendium získalo od založení
gymnázia už 343 studentů.

- kellnerfoundation.cz/open-gate
+420 224 174 462
info@kellnerfoundation.cz

#Všestranný rozvoj

Kvalitní vzdělání dostupné pro motivované žáky
a studenty. Dejte nám vědět o své motivaci a talentu!

- opengate.cz
+420 724 730 512
info@opengate.cz

 [kellnerfoundation](https://www.facebook.com/kellnerfoundation)
[opengateschool](https://www.facebook.com/opengateschool)

Dny otevřených dveří

- 12. listopadu 2020
- 21. ledna 2021

Můžete nás navštívit i jindy, domluvte
se s námi, kdy se vám to hodí.

The Kellner
Family
Foundation

Open
Gate
School

Ochutnávka

Pilná studentka Belinda

Jak zvládnout přechod z dětského domova do „normálního“ života? Bývalé klientce DD Zvíkovské Podhradí

je teprve 21 let, ale v této oblasti už má zkušeností na rozdávání. A jelikož ve dvou se to lépe táhne, Belinda se spojila s Nadací Terezy Maxové dětem, která nenechá nikoho ve štychu.

14-17

Pro holky z Janštejna

Zatímco vláda dává našim tvářím hlavně náhubky, děvčata z výchovného ústavu vykouzli na mnoha tvářích úsměv. Místo poflakování se u televize nebo brouzdání na internetu se holky rozhodly večít pejsky a svým čtyřnohým kamarádům sesbírat i nějakou tu korunu na veterinární péči.

24-25

2x z Litovle

Je libo cuketové placičky s nivou, krabí salát, nebo byste si raději pochutnali na mrkovové bábovce? Díky účastníkům projektu Zdravá 5 z Litovle máte možnost. Ne abyste nám snědli fotky! Kulinářský zážitek, který mimo jiné vítězům zajistil den plný zážitků, zahrnuje i seznam surovin a návod, jak na to.

42-45

ZAMILOVANÝ, SPORTOVNÍ I TROLLÍ PŘÍBĚH STOJÍ ZA PŘEČTENÍ

Vítězce soutěže o nejhezčí pohádku Zámeček věnoval speciální prostor. Pokud se ptáte proč, odpověď je prostá – protože si ho zaslouží. A my už se jen těšíme, až časem ve vitrině knihkupectví zahlédneme mezi jmény Jo Nesbo, Stephen King či Wilbur Smith také Kateřinu Vilendnerovou, která se ve své knize jistě nezapomene zmínit, jak svůj první trhák otiskla v Zámečku. **Čtete zezadu!**

Tiráž

Zámeček podporují

Zámeček k vám sponzorsky
dovezla společnost

WWW.ZAMECEK.NET

Zámeček

Vydává Duha Zámeček pro dětské domovy a další zařízení pro děti v celé republice. Zdarma.

Evidenční číslo: MK ČR E 21583

Redakce:

Duha Zámeček, Frýdecká 16, 736 01 Havířov

Telefon: 725 595 417

E-mail: redakce@zamecek.net

Šéfredaktor: Lukáš Kotlár – 776 850 471

lukas.kotlar@zamecek.net

Levá ruka: Ondřej Polák – Helmut (onpolak@gmail.com)

Pravá ruka: Ivana Sobolová (ivana.sobolova@zamecek.net)

Šéf webu: František Berger (frantisek.berger@zamecek.net)

Redakce: Jiřina Porubová (DD Valašské Meziříčí), Natálie Sobolová

Grafika: Robin Čais a Flík

Redakční rada:

Vladislav Sobol (předseda), vladislav.sobol@zamecek.net

Aleš Bureš (DD Klánovice)

Vladimír Bystrov (Bison&Rose)

Nada Dittmannová (Spolu dětem)

Roman Hrůza (RHA Agency)

Jan Klusáček (CyberFox)

Martin Komárek (Deník)

Radim Koreš (DD Písek)

Martin Lánský (mediální expert)

Martin Lněnička (DD Dolní Počernice)

Vlastimil Mrva (Znojensko)

Václav Senjuk (publicista)

Terezie Sverdlinová (Nadace Terezy Maxové dětem)

HVĚZDY ZÁMEČKU

Filip Schreiber (DD Hodonín)

Filip vyhrál mobil za vítězství v koronavirové redaktorské soutěži Zámečku. Co Filip slíbil, to taky dodržel. Každých 14 dní nám do redakčního emailu přistála dobrodružná reportáž z letních prázdnin kluků a holek z Dětského domova Hodonín. Něco takového jsme už dlouho v Zámečku nezažili a máme velkou radost. Ne náhodou patří Filipovi v novém vydání našeho časopisu celkem 7 stránek!

Romana Wontrobová (DD Melč)

O čem je pravé dobrodružství v skalách? To ví Romana úplně nejlépe. Kdyby nemusela dolů, myslíme, že by na skále zůstala dodnes. Je odvážná a nebojí se žádné výzvy. Na táboře se Správnou pětkou v Českém ráji byla nejen skvělá tábornice, která lámala srdce kdejakému nápadníkovi. Byla navíc také šikovná instruktorka a svým vedoucím moc pomáhala. Za to jí od nás patří palec nahoru!

Nelča Múčková (Chomutov)

Nelča sice není z dětského domova, ale je to naše kamarádka a další hvězda Zámečku, která obohatila krásnými ilustracemi čtení Elfího příběhu. Žije v Chomutově a napůl také na kolejích v Plzni. Asi před třemi lety pro Zámeček malovala zábavné křížovky a po těch letech na nás stále nezapomněla. Tímto jí moc děkujeme a držíme palce!

David Jehlička (DD Praha-Klánovice)

Z pražských Klánovic to David dotáhl až na prestižní univerzitu v Londýně. Věnuje se projektům na podporu mladých Romů či nevidomých, získal stipendium i cenu britského velvyslance. V Anglii čeká Davida studium mezinárodních vztahů a politologie. Podle něj děti z dětských domovů potřebují vědět, že je má někdo rád. V domově ho podle jeho slov naučili věřit v sebe. Přejeme hodně štěstí na jeho cestě!

Vítěz Filip: Mobil a prázdninové reportáže

Zdravím redakci Zámečku!

Rád bych poděkoval za úžasnou výhru. I když jsem vůbec nečekal, že vyhraju, jsem nesmírně nadšený. Ale tím, že jsem vyhrál, moje aktivity nekončí. I nadále budu rád psát reportáže z našeho domova. Ještě jednou bych chtěl poděkovat, moc si toho vážím.

Výhra je super, ale ze začátku mě potěšilo hlavně to, že jste můj příspěvek otiskli. Chtěl jsem všem dětem z ostatních DD ukázat, co všechno v době korony i mimo děláme s tetami a se strejdy. Už se těším na další reportáže,

a jelikož se blíží prázdniny, bude určitě o čem psát.

Filip Schreiber

CO FILIP SLÍBIL, TO TAKY SPLNIL:

Každých čtrnáct dní od něj přišel do redakce e-mail s báječnou reportáží o prázdninových dobrodružstvích kluků a holek z Hodonína. Všechny je najdete na dalších šesti stranách.

Vzácné návštěvy v době koronaviru

ČESKÁ OLYMPIJSKÁ NADACE POMÁHÁ

Spousta z nás zná pár sportů, ale málokdo věděl, kdo je ta paní, která k nám přijela se spoustou výtvarných potřeb, abychom si měli s čím malovat. Když se nám představila, bylo to velké překvapení.

Šárka Kašpárková, olympionička v trojskoku. Na pohled úplně obyčejná paní, která ve své disciplíně skočila 15 metrů a 20 centimetrů. Získala bronz na OH v roce 1996 a je mistryní světa z roku 1997. Začínala s basketbalem, přešla k atletice. Soustředila se na skok do výšky, pak teprve přešla ke trojskoku.

Najdete na fotce mistryni světa v trojskoku Šárku Kašpárkovou?

S KROKOUŠEM OKOLO PRO DĚTI

Abyste nebylo sportu málo, zavítala k nám na kole Michaela Illíková, která pro projekt organizace Dejme dětem šanci „S krokoušem okolo pro děti“ vyrazila na kole přes republiku na cestu dlouhou 1 100 km. Svou cestu popsala Míša na svém facebooku pod svým jménem a příjmením.

Nové koloběžky do výbavy domova!

Na své cestě hodlala sesbírat různé finanční částky pro DD, které peníze použijí na sport. Díky tomu koupil náš domov ke stávajícím koloběžkám tři další. Projížďky na nich jsme si velice oblíbili a díky nim poznáváme okolí Hodonína zase jinak než pěšky nebo na kole.

Můžeme přemýšlet o tom, že když se člověk snaží, dokáže i nemožné.

Filip Schreiber

Filip na brigádě:

Pomohli jsme udělat město zelenější

Prázdniny jsou pro děti obdobím výletů, koupališť a obecně užívání si nicnedělání. Pro nás starší děti to však neplatí. Doma nelenošíme.

Zúčastnili jsme se brigády Studentské zelené město a pomáhali trochu uklidit Hodonín.

Vstávání v 6 hodin ráno a pětihodinová práce denně nezní moc lákavě, ale brigádu si užíváme a baví nás. Hrabání listí a trávy není přece nic těžkého a přece jen to město vypadá čistěji.

Na prvním turnusu se sešla bezva parta a v devíti jde práce skvěle od ruky. Seznámili jsme se s novými kamarády a naučili jsme se trochu povinnosti a zodpovědnosti. A o tom to je. Vydělané peníze jsou jen bonusem navíc a můžeme si za ně splnit svá přání.

Filip Schreiber, DD Hodonín

Filip druhý zprava. Je vidět, že kromě psaní do Zámečku mu jde dobře i fyzická práce.

DODATEK OD TETY:

Filip pracoval dva týdny každý den od 7 do 12 hodin a se mzdou 90 Kč na hodinu si vydělal přes 4000 korun. Za peníze si chce koupit nějaké oblečení a dovybavit si vlastní kolo, které dostal na Vánoce od spoluhráčů a trenéra. Filip totiž hraje závodně kuželky. Pravidelně chodí na tréninky a je docela dobrý. Mají ho tam rádi, o čemž svědčí i to kolo.

Za dva týdny si Filip (uprostřed) vydělal přes čtyři tisíce.

Naše dobrodružství na koloběžkách

Začaly nám prázdniny a my jsme hned vyrazili na výlet, nebo spíše putování na koloběžkách.

Horká první etapa

Naše trasa začínala ve Starém Městě u Uherského Hradiště za velice teplého počasí. Avšak ani teplé počasí nás neodradilo. Dorazili jsme do kempu v Kroměříži a ochladili se v nádherném jezeru přímo v kempu. Po tomto osvěžujícím koupání jsme se šli projít do nádherných zahrad Kroměříže, kde jsme po cestě potkali i nádherné pávy. Večer jsme upadli do postelí a těšili se na další den.

Páv v kroměřížské zahradě nedal jinak. Museli jsme ho vyfotit.

Pohodová druhá etapa

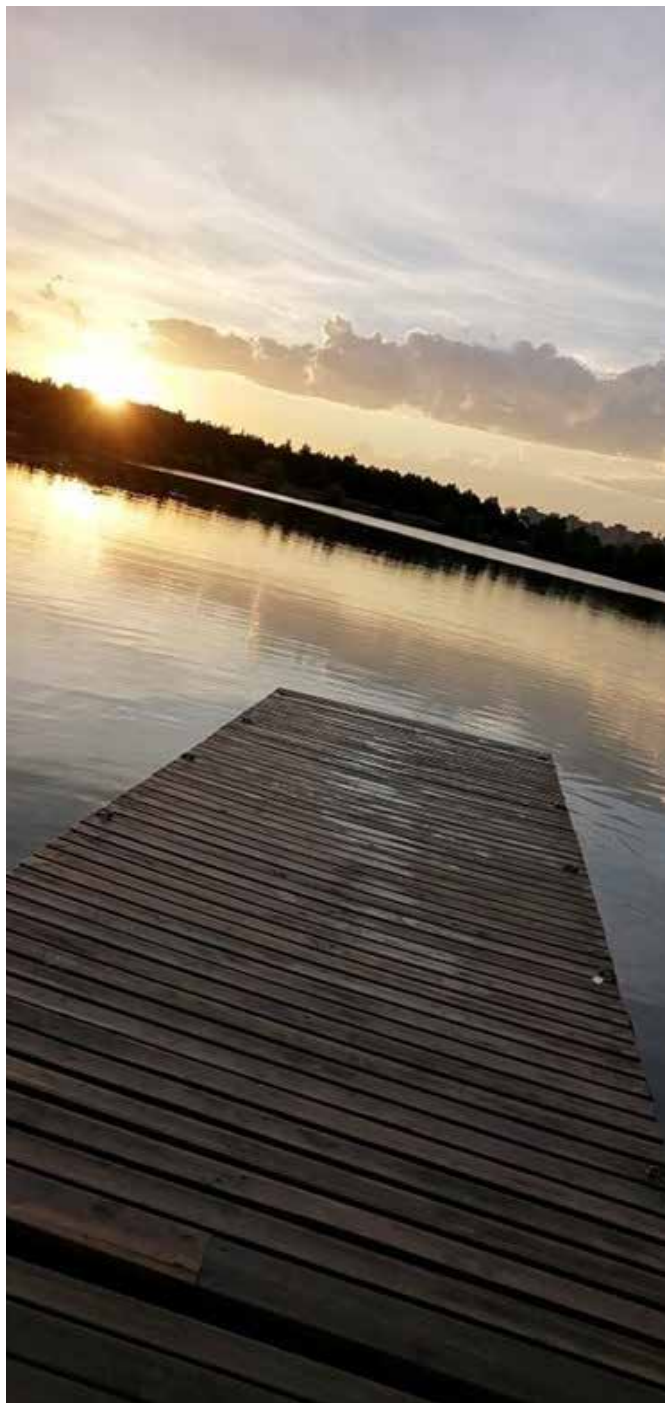
Ráno jsme pomalu ale jistě zase vyrazili a pokračovali do 32 km vzdáleného Přerova, kde nám nabídl ubytování Dětský domov Přerov. Po cestě jsme byli rádi, že sluníčko jen svítí, ale nepaří. Po příjezdu jsme si odpočinuli, ale

jelikož bylo asi sportu za den málo, tak jsme se šli projít po Přerově. K vidění bylo jen pár fontán, protože jsme si vybrali

špatnou trasu. Večer nám začalo pršet a my jsme jen doufali, že nebude pršet ráno.

Začátek našeho koloběžkového putování. To jsme ještě nevěděli, co všechno nás čeká.

Romantika u jezera v Kroměříži

Mokrý a špinavý třetí etapa

Ráno nám jen poprchalo a vypadalo to, že pršet nebude, ale zdání byl jen pouhý omyl. Po asi 3 kilometrech se spustil déšť, a tak jsme se museli na chvíli schovat. Štěstí však nepřálo a my museli pokračovat i v dešti, a to i objížďkou po blátivé cestě. Nás ale ani mokré počasí neodradilo a dorazili jsme sice mokří, ale v pořádku do autokempu v Hranicích na Moravě.

Po oblečení čistých a suchých věcí nám začalo počasí přát, a tak jsme se vydali do města a podívali jsme se na vyhlášenou židovskou synagogu. Pohybu bylo pořád málo, a tak jsme se vydali i do lesa, podívat se na nehlubší propast v Česku, a to na Hranickou propast.

K večeru jsme se zabláčení vrátili do kempu a strejdu ředitel napadlo, že se ráno vydá na houby. Já a Adam jsme se nabídlí, že půjdeme s ním. V 5 ráno budíček a hurá na houby. Ze začátku to vypadalo jen na malinké babky, ale po hodině hledání jsme ukořistili i pár hřibů.

V poledne nás čekal už jen oběd a hurá domů. Všichni jsme si čtyřdenní dobrodružství náramně užili.

Filip Schreiber, DD Hodonín

Náš houbový úlovek

Naše táboření ve Vřesovicích

Prázdniny se nesou v duchu cestování a výletů a tak jsme skoro každý týden jinde. A o jednom z těchto týdnů vám nyní napíšu.

Strávili jsme týden v krásném táboře ve Vřesovicích, kde jsme se nadýchali čerstvého vzduchu a někteří se naučili novým dovednostem. Nebyli bychom to však my, kdybychom dojeli do Vřesovic jen tak autem, a tak si strejda ředitel vybral pět dětí, které s ním jely na koloběžkách.

Ani kopečky a ani vedro nás nezastavilo a do tábora jsme dorazili v pořádku. Teplé počasí s námi ale nevydrželo a většinu pobytu bohužel přšelo a bylo mokro. Odpoledne se většinou počasí trochu uklidnilo, a tak jsme nejednou vyrazili na procházku po okolí. Na jedné z těchto procházek si na nás strejda ředitel připravil menší zkoušku. Domluvil se, že Honza odběhne do lesa a... strašný řev! Všichni jsme se rozběhli za ním. Honza si zlomil nohu! Co teď? Našli jsme pevnou větev a strejda vytáhl dva provázky a nohu mu uvázal. Já a Michal jsme ho spolu odnesli na cestu a strejda touto zkouškou zjistil, jak jsme schopní spolupracovat. Někteří z nás tomu chvíli věřili a Honza předvedl skvělý herecký výkon.

Za dobu pobytu jsme mezi námi měli i oslaveny. Martinka měla narozeniny, a tak jí strejdivé a tety vytvořili dort a oslavili jsme její narozeniny,

Hry a soutěže pro malé...

jak se patří. Narozeniny neměla jen Martinka, ale i strejda Laďa, díky kterému jsme vlastně v tomto táboře byli, a tak i jemu jsme popřáli.

Naše tety nám připravily program i v táboře a vedle přehlídky masek jsme si zahráli hospodský kvíz nebo třeba postavili domečky v lese. Poslední večer jsme se rozloučili s táborem zpěvem u táboráku a už teď se těšíme na další výlet, protože pak už nás čeká naše oblíbená budova školy.

Filip Schreiber, DD Hodonín

...a táborová romantika pro všechny.

Apollo, konec léta a začátek školy

A je to tady, nastal poslední týden prázdnin. I když byly prázdniny delší díky koronaviru, uteklo to hrozně rychle a zase nás všechny čeká nástup do školních lavic.

Možná se ptáte, jestli jsme i sem, na náš poslední prázdninový pobyt do campu Apollo v Lednici, přijeli na koloběžkách. Tentokrát ne. Přesedlali jsme na kola a vyrážíme směr Lednice. Bez problému dorážíme pro některé už známou cestou do campu a po chvíli odpočinku vyrážíme na okolní obchůzku.

Další dny už si nás bere do parády strejda Laďa a na kolech objíždíme Tři Grácie, Janův hrádek nebo třeba kapli svatého Huberta.

Večer už nás bolely nohy, tak jsme využili raději stolní fotbal.

Každá památka přišla vhod. Na odpočinek.

Strejdův styl

Strejdův styl cyklistiky je ryze dobrodružný, a tak se na cestu, která vede do nedalekého Hlohovce, musíme dostat přes pole. Na konci pole nás čekala hájenka, která tvořila scénérii jako z pohádky.

Jak to dokázali?

S pohádkami nekončíme a k večeru dalšího dne doprovázíme děti na představení o Kocourovi v botách do baru přímo v kempu. Další den nás čekala prohlídka soch z písku a nikdo z nás nemohl pochopit, jak člověk může jen z písku a vody vytvořit tak skvostné sochy. Další návštěvu jsme uskutečnili v lednickém skleníku a pokochali jsme se exotickými rostlinami. Dále už jen poslední den, kdy pokračujeme po vlastní ose na kolech do Hodonína a zde už nás nečeká nic jiného než příprava do školy.

Filip Schreiber, DD Hodonín

Belinda Kubišová (dříve DD Zvíkovské Podhradí):**Je důležité myslet dopředu a nebát se**

Jedenadvacetiletá Belinda Kubišová strávila v dětském domově ve Zvíkovském Podhradí pět let. Už v sedmnácti letech ale přemýšlela, co bude dál. Bydlení a práci si Belinda zajistila s předstihem, ještě než z dětského domova odešla. Dnes bydlí v Praze, kde má pronajatou garsonku. Díky finanční podpoře Nadace Terezy Maxové dětem studuje Vyšší odbornou školu pedagogickou v Praze a jednou by chtěla pracovat jako učitelka v mateřské školce a pomáhat lidem.

Jaké pro tebe bylo odcházení za brány dětského domova?

Člověk žije v domově v určitém řádu, který má svá pravidla, a tak jsem si zvykla na určité povinnosti a termíny, které bylo třeba plnit. Od svých 17 let jsem přemýšlela, jak se můj další život bude odvíjet. Záleželo na několika faktorech. Čekala jsem, než dodělám maturitu. Po zkouškách jsem čekala, zda mě přijmou na vysokou školu, a teprve potom jsem plánovala podrobnosti. Přejít byl pro mě jednodušší také díky tomu, že jsem v posledních letech už kvůli studiu bydlela na internátu v Praze a do dětského domova jezdila jen vyřizovat administrativu.

Jakou střední školu jsi studovala?

Já jsem studovala na Střední odborné škole Drtinova v Praze, obor sociálně-právní činnost. Hrozně mě bavilo právo, ale nechtěla jsem ho studovat samostatně. Když jsem zjistila, co

všechno bych musela udělat proto, abych jednou mohla pracovat jako právnička, tak jsem si vybrala tento obor, protože to souviselo nejen s právem, ale také se sociálním tématem a pedagogikou.

JEŠTĚ TO NEFUNGUJE VŠUDE...

Studují dnes děti v domovech podle tebe to, co opravdu chtějí?

Je pravda, že domovy (i když ne všechny) se je snaží umístit do škol v okolí a ne podle toho, co děti doopravdy zajímá. Když jsem se bavila s dětmi z celé republiky v rámci programů, na které jsem jezdila s týmem z Nadání a dovednosti, říkaly, že domovy je podporovaly v tom, co chtějí, ale vzhledem k tomu, že některé děti se stále hledají, tak jim často nabízejí obory, které jsou v okolí, aby to bylo pohodlné, měly je pod dohledem a blízko u sebe. Ještě to asi nefunguje všude a ten stereotyp tady pořád existuje.

Jak se ti po dvou letech po odchodu z děčáku žije v Praze?

Pocitově je to hrozná svoboda v tom, že sama jsem pánem svého času. Můžu si vše rozvrhnout, jak to sama cítím, a nikomu se nemusím podřizovat. Neměla jsem nikdy problém se řídit pravidly v domově, ale teď si sama můžu vše vymyslet, jak budu dělat, a co všechno stíhat.

**S úhradou školného Belindě
(a mnoha dalším mladým lidem z DD)
pomáhá Nadace Terezy Maxové dětem**

Je to pro mě uklidňující, nemám stres, když nestíhám, protože si vše dělám tak, jak sama potřebuji, a jsem hrozně šťastná. Dotáhla jsem to podle svých představ a cítím se spokojeně.

Co musíš dělat pro to, abys byla šťastná?

Kromě školy chodím na praxi, kterou máme ve škole povinnou. Ve volném čase se jí také věnuji víc, než co jsou povinné hodiny. Našla jsem si školku, kde mají nouzi o pedagogický sbor, takže když jsem tam přišla, byli nadšení, že tam někdo chodí navíc. I když za to nic nedostávám, mám od kolegů reflexi, sebereflexi pro sebe a posouvá mě to vpřed. V rámci školy se účastním dalších projektů, například se učíme dramatizaci a o víkendu jsem byla na jednom festivalu jako dobrovolník – to mě hodně dobíjí.

STUDIUM I PRÁCE

Pracuješ při studiu?

Pracuji ve fitku na recepci. Od malička jsem dělala sport, atletiku, gymnastiku a jsem hrozně ráda, že jsem u toho zůstala alespoň takto, protože když nemusím zrovna dělat povinnosti, tak si jdu ráda zacvičit. Jsem tam třikrát týdně, na odpoledne. Je tam dobrý kolektiv a je fajn, že se mi přizpůsobí, když musím končit dříve kvůli škole. Začala jsem tam pracovat tento rok v lednu. Letos v létě jsem ještě dělala v gastru barmanku/servírku v Aqua Palace v Čestlicích.

Při tom všem dnes navíc studuješ...

Díky finanční podpoře Nadace Terezy Maxové dětem dnes studuji druhý ročník na Vyšší odborné škole Evropská, obor předškolní a mimoškolní pedagogika.

Co tě dovedlo k dětem?

Já jsem začala už na základce. Bavila mě práce s dětmi. Když byla možnost, hlídala jsem známým děti, dělala jsem vždy nějakou činnost a bavilo mě je někam vést a předávat jim nové zkušenosti. Byl to pro mě vnitřně skvělý pocit. Pak jsem nastoupila na střední – kde jsem měla také předmět pedagogika. Už na střední jsem chodila na praxi do školek, do školních družin a také do pečovatelských domů. Ve škole chtěli, abychom si toho vyzkoušeli co nejvíc.

Nakonec u tebe zvítězily děti. Je vždy s dětmi vždy tak krásné?

Je to hrozně těžké. Musím se například naučit nebýt lítostivá. Byla jsem jednou ve školce, kde byly děti s opožděným vývojem nebo děti s autismem a chtěla jsem se jim věnovat individuálně.

(pokr. na str. 16)

Musíte to ale brát jako kolektiv. A dnes, když už jdu na praxi, tak už mi jen zkušenější paní učitelka řekne, co chce asi dělat, sedne si a nechá to na mně. A děti občas začnou brečet, a že je to nebaví...

Jaký je pak recept na to, když se dětem nechce něco dělat nebo poslouchat?

Je to hrozně o zkušenostech. Na začátcích jsem chtěla odejít, že to asi nezvládnou, že to není práce pro mě. Ale řekla jsem si, že se hecnu a zvládnou to. Musíte si to vyzkoušet několikrát, furt se ptát, protože tady je důležité čerpat od někoho, kdo je v oboru déle. Naučila jsem se nedělat stereotypní věci, měnit aktivity a mít pestrý program. Aktivity také prokládám hrami a pomáhám si i tím, že se ptám dětí, co je baví. Pak se to setká s úspěchem.

Kde bys v budoucnu ráda pracovala?

V budoucnu bych ráda pracovala jako učitelka v mateřské školce v Česku. Přestože jsem byla i s dětmi různých národností, tak to u nás miluju. Zahraničí by mě neodradilo, ale cítím se komfortně tady. Nejsem typ, co by u tohoto zaměstnání zůstal celý život. Myslím, že brzy

dojde k syndromu vyhoření, ale budu to dělat, dokud do toho budu dávat lásku a energii a nebudu to dělat jen pro peníze.

ŽIVOTOPIS JE ZÁKLAD

Co bys případně chtěla dělat potom?

Chtěla bych se věnovat práci s dospělými v nějaké organizaci a pomáhat lidem. Baví mě i tento směr, když jsem byla s jedním projektem od Nadání a dovednosti, se kterým jsem jezdila do domovů. Dělalí jsme workshopy s dětmi nebo tvořili životopisy. V budoucnosti bych se chtěla věnovat i těmto aktivitám. Těm dětem to fakt pomáhá, prostřednictvím této organizace jsem si i já udělala první životopis a pomohlo mi to v rámci brigád, furt si ho obměňuji a je to pro mě základ. V domově nic takového neexistuje. Převážně se věnují tomu, aby děti dostudovaly, ale tohle už je práce navíc.

Co je podle tebe největší překážkou pro mladé dospělé?

Podle mě je to bydlení. Řekla bych, že to je důvod, proč velké množství dětí po odchodu z dět-

Díky hlídání tohoto chlapečka se Belinda utvrdila, že by jednou chtěla být učitelka.

Se svojí sestrou, pro kterou chce být vzorem. V životě je pro ní opravdovým parťákem.

Z jednoho z rozvojových programů Nadání a dovednosti.

ského domova končí na ulici. Všem doporučuji, aby vyhledali pomoc seriózních nadací, které se na tuto problematiku specializují. Je nutné přemýšlet dopředu a nebát se. Všechno jde, když se chce. Setkala jsem se s hodně mladými dospělými z domovů, co fakt něco chtěli, ale když pro to měli udělat něco navíc, tak se jim nechtělo. Tady je hrozně důležitá vůle.

Proč tomu tak je?

Z mého pohledu je těžké, když například děvka vystudují něco, co je nebavilo a nemají tolik praxe, málo si toho vyzkoušely. Můžou se bát, že neuspějí na pracovním trhu, na kterém se neumí orientovat. Je pak pro ně těžké si práci najít nebo v ní setrvat, vydržet. Často je to přestane například v práci bavit, odcházejí z ní dříve a s tím pak můžou mít méně peněz. Je to i o finanční gramotnosti, jak s penězi nakládat, ať už jich je málo, nebo hodně. Je důležité si vše rozvrhnout.

Jaké nadace nebo organizace jsi oslovila a proč?

Spolupracovala jsem s neziskovou organizací Nadání a dovednosti. S nimi jsem si poprvé udělala životopis a hledala dlouhodobě moje první brigády. Spolek Mimo domov mi pomohl

například s tím, že uspořádali sbírku, protože jsem šla do samostatného bytu s prázdnou, tak jsem řekla, jaké nejnnutnější vybavení potřebuji. Takže za tu pomoc moc děkuji.

Jak jsi to zvládala v době první vlny Covidu-19?

V době koronaviru mi pomáhali shánět nabídky práce také v Nadaci Terezy Maxové dětem. V případě, že by mě někdo v době pandemie vyhodil z práce, jsem chtěla mít jistotu, že bych měla nějakou práci do rezervy a stálý příjem. V prvním ročníku jsem si hradila náklady na školné a samostatný život v Praze sama bez podpory nadace, protože jsem měla práci, bydlela jsem na internátě a zvládala jsem to.

Dnes už jsi na cestě za svým snem, je to tak?

Jsem ráda, že mě dnes podporuje Nadace Terezy Maxové dětem. Mám samostatný byt, pracuji a chodím na praxe, které mě baví. Do budoucna jsem přemýšlela o bakaláři nebo magistrovi, ale to ještě záleží, jak všechno bude. Když dostuduji vyšší odbornou školu, tak bych mohla rovnou učit, protože budu mít za sebou také pedagogické minimum.

Připravil Lukáš Kotlár

S TERIBEARem se letos domovy hýbaly na dálku

Šestý ročník charitativního happeningu Hýbejte se s TERIBEARem aneb Prima pohyb s medvědem powered by ŠKODA AUTO, je za námi. V letošním roce měl kvůli pandemii koronaviru zcela jinou podobu. Účastníci happeningu se nemohli sejít na jednom místě, ale díky mobilní aplikaci vznikla virtuální komunita a zapojit se tak mohl každý, kdekoli a kdykoli.

Každý zdo laný kilometr proměnili partneři akce v 10korunovou pomoc. Celkem se tak za 24 dnů, po které akce trvala, díky 23 116 účastníkům připsalo na konto pomoci 10 000 000 korun! Výsledná částka pomůže například dětem z DD, maminkám z azylových domů nebo rodinám v nouzi. Charitativní happening pořádala již po šesté Nadace Terezy Maxové dětem.

„Letošní ročník byl úplně jiný než ročníky předešlé. Jsme moc rádi, že jsme se rozhodli realizovat jej i v této virtuální podobě, protože situace to jinak neumožňovala. Z mnoha re-

akcí víme, že to účastníci happeningu ocenili a neváhali podpořit TERIBEARa svým vlastním pohybem i na dálku. Věřím, že příští rok se zase všichni společně potkáme na jednom místě. Moc děkuji všem, kteří sbírali kilometry pomoci při běhu, procházce po lese nebo třeba cestou do práce. Vážíme si každého kroku,“ říká patronka akce Tereza Maxová.

Domovy, ale i školy nebo kluby se mohly zapojit ve zjednodušené formě – za jejich účast na akci jsme připsali do výtěžku akce příspěvek 500 Kč.

Petra Zapletalová, Nadace Terezy Maxové dětem

Které domovy se zapojily?

DD Most
 DD Chomutov
 DD Ústí / Střekov
 DD Broumov
 DD Náměšř nad Oslavou
 DD Holice
 DD Ústí / Sev. terasa
 DD Staňkov
 DD Cheb a Horní Slavkov
 VÚ Buškovice

DD Náměšř nad Oslavou

DD Uherský Ostroh

DD Staňkov

DD Náměšť nad Oslavou:
Pět medvědů (se zajícem) na startu

VÚ Buškovice

Malovací soutěž

ING Bank Fondu Nadace Terezy Maxové dětem

Letošní soutěž měla název „Kde chci být, až mi bude 20“. Do soutěže se zapojilo 20 dětských domovů. A kdo vyhrál?

Kategorie 0-12 let

1. Jiří, DD Olomouc (11)
2. Jan, DD Potštejn (12)
3. Lukáš, DD Jeseník (11)

Kategorie nad 13 let

1. Jaroslava, DD Vizovice (16)
2. Vanesa, DD Ústí n. L. (14)
3. Hanna, DD Potštejn (13)

Autor: Jiří (11), DD Olomouc; 1. místo (mladší)

Autor: Jan (12), DD Potštejn
2. místo (mladší)

Autor: Lukáš (11), DD Jeseník
3. místo (mladší)

Autor: Hanna (13), DD Potštejn
3. místo (starší)

Autor: Jaroslava (16), DD Vizovice; 1. místo (starší)

Autor: Vanesa (14), DD Ústí nad Labem; 2. místo (starší)

Díky projektu Rozjedu to! se teenageři z DD dostali do mnoha firem. Kromě provozů ŠKODA AUTO navštívili například LEGO, MALL.CZ, MOL, GRUND nebo ADA International.

Nový školní rok v ROZJEDU TO!

S novým školním rokem dostává projekt Rozjedu to! nový kabát. Z velké části zůstává jeho obsah a nastavení tak, jak ho někteří z Vás znáte, jen se ke stávající podpoře dětí na 2. stupni základní školy, tedy ve věku 11–15 let, přidává do programu i podpora pro ty, kteří základní docházku ukončili a pokračují v dalším studiu.

Aktivita pro děti ze základních škol zůstávají stejné jako doposud. I nadále budeme podporovat doučování i přesto, že nám to doba koronavirová trochu komplikuje. Snažíme se najít jiné možnosti a využíváme třeba on-line doučování.

Starší děti budou moci využívat podporu nejen ve formě doučování, ale mohou dostat příspěvek na školní pomůcky potřebné k odbornému výcviku, na dojíždění do školy, na ubytování na internátě, na školné, na odborné vzdělávací kurzy anebo také na získání řidičského průkazu.

Program ovšem není jen o doučování a finanční podpoře. Pomáháme dětem správně se rozhodnout při výběru oboru studia a budoucí profese. Aby si udělaly představu o skutečném pracovním prostředí,

jak to v pracovním procesu funguje a jaké dovednosti konkrétní profese vyžadují, organizujeme pro ně návštěvy různých společností. Za dobu působení projektu se děti při svých návštěvách podívaly již do desítek rozličných firem různých odvětví. Kromě návštěvy učiliště a samotného provozu ve ŠKODA AUTO se podívaly na další zajímavá místa, např. do společnosti LEGO, ve které se vyrábí známé figurky a stavebnice, zásilkové společnosti MALL.CZ v Praze, společnosti MOL, pod kterou patří síť benzinových stanic v ČR, do společnosti GRUND ve východních Čechách, kde šijí koberečky do koupelen, anebo do společnosti ADA International, kde vyrábí

Letošní novinky? Rozšíření programu na středoškoláky a nové domovy: Korkyně a Mladá Boleslav.

luxusní hotelovou kosmetiku. Při všech návštěvách se děti dozvěděly spoustu zajímavých a užitečných informací a každý si mohl vyzkoušet vybrané pracovní úkony.

Letos díky stále trvající podpoře Nadace Terezy Maxové dětem a společnosti ŠKODA AUTO můžeme v rámci programu poskytnout pomocnou ruku nejen dětem z už dlouhodobě zapojených domovů Nymburk, Krnsko, Býchory, Holice a Vrchlabí, ale nově i dětem z Dětského domova Korkyně a z dětského domova v Mladé Boleslavi, Na Celně 2.

Holky z Janštejna získaly CENU GRATIAS TIBI

Nezisková organizace Člověk v tísni ocenila cenou Gratias Tibi v kategorii základní školy projekt Dáme vaší tváři úsměv. Dívky z výchovného ústavu v Janštejně se rozhodly ve svém volném čase navštěvovat rodinný azyl Dej pac! a venčit pejsky. Jako pomoc svým psím kamarádům uspořádaly několik benefičních akcí, na nichž vybraly finance na veterinární péči.

Pejskové se do azylu Dej pac! často dostávají v hrozném stavu, ať už se jedná o týrán či byli prostě zanecháni na odlehlých místech. Často potřebují nákladnou veterinární péči, a právě proto se jim rozhodly dívky pomoci. Trávení času v azylovém domě navíc dělá radost jim i samotným pejskům. „Nečekaly bychom, že naše setkání s nimi budou tak krásná. Tito psi nám velmi pomáhají. Kdykoliv za nimi přijedeme, jsou šťastní, že nás vidí, a že s námi mohou dovádět na procházce. Společný čas si užíváme i my. Na chvíli totiž zapomeneme na naše životní trápení a těžkosti. I oni mají ta svá,“ popisuje jedna z oceněných dívek Amanda Muchová, co jim dobrovolnictví přináší, a pokračuje: „Někteří z nich byli týraní, jiní zanecháni na odlehlých místech. Ne vždy se k nim majitelé dobře chovali.“ Zároveň se dívky věnují další dobrovolnické činnosti, konkrétně jezdí navštěvovat seniory v LDN Počátky a v DPS Janštejn. S nimi si na svých návštěvách hrají a povídají a vždy tak seniorům na tváři vykouzlí úsměv.

V letošním roce si dívky z projektu Dáme vaší tváři úsměv cenu převzaly na ceremonii, která se konala pod pražským metronomem v Letenských sadech. Cenu přebíraly z rukou zpěváka Milana Caise, frontmana kapely Tata boys, která působila i jako hudební doprovod ceremonie. Slavnostním večerem provedla moderátorka Ester Janečková.

Cenu Gratias Tibi již od roku 2014 uděluje organizace Člověk v tísni mladým lidem, kteří se zapojují do dění okolo nás a nejrůznějšími aktivitami mění věci k lepšímu. Latinská slova Gratias Tibi, která tvoří název ceny, symbolicky říkají všem soutěžícím Děkuji Tobě. Oceňuje se v několika kategoriích, a to konkrétně základní škola, střední škola, kterou vyhrál projekt Alpateam, a v kategorii do 30 let, kde ocenění získala mobilní aplikace Nepanikař. Kromě základních věkových kategorií byla vyhlášena i Cena diváků České televize, hlavního mediálního partnera. O tom, který z projektů ji získá, rozhodla prostřednictvím internetového hlasování veřejnost. V letošním roce diváci ocenili projekt Youth, Speak Up!

Letošní novinkou byla environmentální kategorie. Ocenění získal projekt Přestupní stanice, který se nejenom snaží snížit dopady fast fashion, ale také ve svých pobočkách zaměstnává lidi bez domova a dává jim tak druhou šanci.

Tereza Štegmannová

VÚ Janštejn

GRATIAS TIBI = DĚKUJI TOBĚ

Iniciátorem a hlavním organizátorem Ceny Gratias Tibi (z lat. „Děkuji Tobě“) je společnost Člověk v tísni a její program Jeden svět na školách (JSNS), který se už od roku 2001 snaží inspirovat mladé lidi k aktivnímu, zodpovědnému a otevřenému přístupu ke světu, v němž žijeme. Cena byla letos udělena sedmým rokem. Od svého počátku v roce 2014 se těší podpoře výrazných partnerů, kteří se dlouhodobě podílí na rozvoji občanské společnosti v České republice. Ze všech 80 projektů, které byly v letošním roce nominovány, vybrala porota během společného sezení nejprve devět finalistů (tři v každé ze tří základních věkových kategorií) a z nich pak tři vítěze.

Dobré víly dětem uspořádaly výstavy obrazů, které holky a kluci z DD malovali v karanténě

V Observatoři Žižkovské televizní věže v Praze byla v červenci k vidění mimořádná výstava obrazů s titulem „Na co se těším, až karanténa skončí“. Autorkami a autory autentických děl jsou děti z dětských domovů v Mladé Boleslavi, Novém Strašecí a Krnsku. Obrazy vznikly díky iniciativě organizace Dobré víly dětem a připomněly situaci, která během karantény dětské domovy zasáhla.

Slavnostní zahájení putovní výstavy se za hojné účasti veřejnosti a speciálních hostů odehrálo 24. června v pražském kulturním klubu Kabelovna. „*Je to báječné. Je tu spousta lidí. Přijela dokonce Česká televize,*“ reagovala jedním hlasem skupinka usměvavých autorek obrazů, které na vernisáž přijely spolu se svými vychovatelkami a dalšími kamarádky. Popisky jejich obrazů naznačily celkovou atmosféru výstavy: „*Tři slunce. Úsměv pod rouškou. Žebřík do nebe. Těším se do školy. Cesty. Otevřená náruč. Těším se na mého kamaráda...*“

Nejčastěji se na obrazech objevovali kamarádi a rodina malých výtvarníků. „*Nejvíc jsem se těšila, až pojedu k babičce do bazénu a až uvidím kamarády,*“ popisovala Sára z mladoboleslavského dětského domova. „*Malovala jsem obrázky rodiny kvůli tomu, že mi hodně chybí,*“ vysvětlovala zase Kateřina z dětského domova v Novém Strašecí.

Výstavu zahájila Bet Orten, úspěšná umělkyně fotografka. Z její úvodní řeči bylo zřejmé, že upřímně oceňuje působení organizace Dobré víly dětem i kvalitu vystavených obrazů. „*Já už tady svého favorita mám. Je to obraz od*

malé Natálky,” upozornila Bet Orten na obraz Otevřená náruč. A dodala, že jde o nádherné čisté dílo, za kterým stojí autorka, která ještě nemá ani tři roky.

„Dětem z domovů, které jsme před karanténou pravidelně navštěvovali, jsme v reakci na omezení spojená s onemocněním COVID-19 darovali výtvarné potřeby,” řekla zakladatelka Dobrých víl Angelika Nevěřilová.

Dobré víly tímto způsobem reagovaly na fakt, že v dětských domovech byly během karantény zakázané návštěvy, omezené byly také vycházky a pobyty dětí doma. Restrikce se týkaly i osobního kontaktu dobrovolníků, kte-

ří do domovů docházejí, aby dětem pomohli s doučováním či jim byli citovou a sociální oporou. Zaměstnanci dětských domovů měli plné ruce práce, aby obstáli i v rolích, které dočasně převzali po učitelích, rodičích a dobrovolnících

Výstava „**Na co se těším, až karanténa skončí**” putovala z Žižkovské televizní věže do prostorů Novoměstské radnice nebo do pražského Divadla Dobeška. Jednotlivé obrazy provázejí i krátké texty, které osvětlují problém sociální izolace a citové deprivace dětí žijících v ústavní péči.

Tereza Šindlerová
Dobrá víla

Malování v DD Krnsko...

...a v Dětském domově Nové Strašecí

Nezisková organizace Dobré víly dětem se věnuje dětem ve třech dětských domovech, pěstounských a neúplných rodinách převážně ve středních Čechách a v Praze. Už pátým rokem pomáhají dobrovolníci z této organizace stovce dětí zejména tím, že s nimi tráví čas a dávají jim pozornost a lásku.

Dětský domov Nepomuk oslavil 130 let

Brány domova se otevřely stovkám lidí

Začátek září byl na západě Čech ve znamení oslav. Jednou z největších byla 6. září oslava 130 let DD Nepomuk. *„Cílem akce s názvem Den s námi k oslavě velkého výročí 130 let dětského domova bylo navázat se na děti, které už opustily dětský domov. Také ale na bývalé pracovníky, a hlavně na komunitu v Nepomuku,“* říká ředitel DD Nepomuk Roman Suda, hlavní organizátor oslav.

Podle ředitele právě otevřít dveře domova lidem, kteří žijí v okolí, je velmi důležité pro společné harmonické soužití. Akce byla připravená jako volný den s programem pro děti i dospělé. *„Měli jsme nafukovací skluzavku, divadlo pro nejmenší Kolem s pohádkou O Koblížkovi. Návštěvníci si mohli vyzkoušet skupinové bubnování pod vedením muzikoterapeuta Zdeňka Drahoše nebo zhlédnout vystoupení mladého žongléra Jana Kulhánka,“* popisuje program Roman Suda.

Vrcholem odpoledne byla hudební produkce. První rýze dívčí nepomucká kapela Railtale

Pohádka O Koblížkovi v podání divadla Kolem

Hlavní organizátor: ředitel DD Roman Suda

zahrála bohatý revivalový repertoár. Další vystupující skupinou byla populární X-Cover a jako třešnička celého programu vystoupila Lucie Revival. „Celou akci moderoval Standa Jurík z Českého rozhlasu. Na místě se bylo možné najíst a napít u stánků s občerstvením a jednou z nejoblíbenějších aktivit byl box na fotografování s naklíčovaným pozadím,“ pokračuje ředitel.

Den s námi si užili malí i velcí. Přišlo jich okolo tří set. Kvůli zprísněným hygienickým nařízením procházeli u vstupu všichni bránou

s počítadlem. „Návštěvníci v průběhu akce také volili nejhezčí návrh nového loga Dětského domova Nepomuk. Nakonec vybrali dvě verze, ze kterých si domov zvolí tu nejhezčí variantu,“ dodává Roman Suda.

Akce se odehrála venku před dětským domovem, ale všichni návštěvníci si mohli prohléd-

Žonglérská exhibice Jana Kulhánka

Zahrála i nepomucká kapela Raitale.

nout i vnitřní prostory a získat obrázky, jak se dětem v nepomuckém domově žije. Sto třicáté výročí přijely oslavit i jiné dětské domovy v čele s jejich řediteli. Den s námi se zapsal do historie Dětského domova Nepomuk i do historie kulturního dění města.

Jana Fajfrová, yourchance

Foto: Luděk Blavský

Na bubny si zahrály děti z domova, zapojili se i návštěvníci.

Na Šumavě si děti z dětských domovů zahrály na bezdomovce

Kemp Začni správně měl nevídaný úspěch

„Strašně se mi tu líbilo. Naučili jste mě, jak se překonat, jak v sobě najít odvahu a nebát se udělat krok ve tmě,“ popsala svoje pocity z tábora Začni správně šestnáctiletá Tereza z plzeňského dětského domova.

Třetí ročník letního kempu projektu Začni správně se odehrál v šumavských hvozdech na chatě Bumbálka. V okolí úpatí Špičáku si mladí z dětských domovů z celé republiky, ale i koordinátoři projektu, užili od pondělí do pátku propracovaný program.

„V den příjezdu dostali mladoši pracovní smlouvu, kterou si měli podrobně pročit a podepsat,“ popisuje program jeho tvůrkyně, metodička Michaela Škorničková. *„Velká výzva pro mě byla, když jsme měli jít druhý den programu do práce a jako zadání jsme natáčeli webináře na téma pracovní pohovor a podobně. Bylo těžké stát před kamerou a překonat stud,“* říká sedmnáctiletá Andrea.

Třetí den byl pro všechny nejnáročnější. *„Mladí zjistili, že si smlouvu nepročítli dobře,*

a proto přicházejí o bydlení, práci a všechny věci,“ popisuje metodička Míša. Děti se tak zúčastnily „homeless akademie“, kde si trénovaly důležité dovednosti, které musí jako lidé bez domova ovládat. *„Účelem bylo, aby si účastníci na vlastní kůži uvědomili, jak závažné mohou být následky toho, pokud podepíší dokument, který si pořádně neprostudují,“* pokračuje Míša.

„To byla obrovská legrace... Ale je pravda, že ten pocit byl dost nepříjemný. Odteď už budu každou smlouvu studovat opravdu podrobně,“ slíbují Jirka z Pardubického kraje.

Největší zážitek pro většinu účastníků se odehrál právě třetí den večer. Cesta světla a cesta odvahy byla noční mystická procházka se dvěma směry. Každý mladý si mohl zvolit, ja-

Mladoch vyrábí větrníky pro všechny.

kou cestou se vydá. Jestli po asfaltové stezce podle svíček, nebo po provaze skrze les. „Měli jsme, myslím, všichni trochu strach, že na nás budou vedoucí batat. Pak nám ale došlo, že je to o tom, srovnat se s vnitřními démony. Pochopit, jakou cestu si volím, proč a ty emoce přijmout,“ vysvětluje slečna Vanessa.

Předposlední den kempu se mladoši učili pracovat s nudou. Poslední den čekal výletníky úklid a všichni se rozjeli do svých domovů. „Na kempu jsem byl už podruhé a letos to opravdu stálo za to. Doufám, že se zúčastním

Mladí si zkusili hru na violoncello.

i příští rok,“ říká Lukáš ze středních Čech. „Pro mě to bylo něco neskutečného. Uvolněná atmosféra, skvělý program. Jsem moc ráda, že jsem jela,“ pokračuje Roxana.

Laťku letos nastavila metodička s koordinátory v závěsu hodně vysoko. Všichni ale věří, že ji příští rok ještě o kus překonají.

Jana Fajfrová
koordinátorka projektu Začni správně
pro Plzeňský kraj

Projekt Začni správně společnosti yourchance poskytuje celoplošně kontinuální podporu v 85 % dětských domovů v ČR a stará se o více než 720 mladých lidí, kteří odcházejí z dětských domovů a potřebují pomoc v začátku samostatného života. Každý kraj má svého koordinátora, který s mladými řeší praktické záležitosti a funguje i jako psychologická podpora.

Jak prožili léta mlad'oi z programu ZAČNI SPRÁVNĚ?

Petra z dětského domova v Radeníně oslavila v létě své osmnácté narozeniny. Se svou mentorkou při té příležitosti navštívily Tábor.

Bára z DD Boršov nad Vltavou:

„Letní prázdniny jsem trávila u babičky. Jelikož mi bude osmnáct, tak jsem si o prázdninách chtěla vyzkoušet, jaké to je starat se sama o sebe. Upřímně, zjistila jsem, že to není žádný med. Prázdniny jsem trávila v Českém Krumlově, kde mám momentálně brigádu. Byla jsem i dvakrát na letním táboře ve Slavkově jako pomocná síla do kuchyně. Nejlepší zážitek z prázdnin mám z letního Podnikatelského kempu na zámku Vilémov. Bylo to tam hrozně super. Potkala jsem hodně nových skvělých lidí, poznala příjemné místo, a hlavně jsem se tam toho hodně naučila. O prázdninách jsem nezapomínala ani na své kamarády. Ať už máte jakékoliv zážitky, nic se podle mě nevyrovná posezení s kamarády u řeky, jen tak poslouchat písničky a bavit se. To je podle mě nejlepší relax v životě.“

Martina z dětského domova v Sedloňově navštívila o prázdninách Terezín.

Děti z Dětského domova Sedloňov se vydaly na koupaliště Broumar v Opočně.

Část prázdnin sedloňovští trávili také na vodě. Fotografie vznikla na přehradě Pastviny.

Děti z dětského domova v Horšovském Týně se vydaly do Českého Krumlova.

Cykloturistika nejen mladých z projektu Začni správně z DD v Horšovském Týně.

Dětský domov Horšovský Týn se vypravil ze západních Čech na návštěvu Kutné Hory.

Děti z Horšovského Týna v létě zavítaly i na rozhlednu Kleť.

Železnou Rudu navštívil v létě Dětský domov Horšovský Týn.
Na jedné své výpravě potkali dokonce českou olympioničku Evu Samkovou.

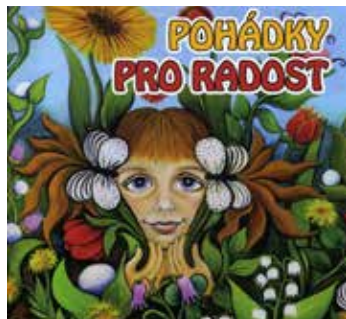
Pavel byl v Dětském domově Uherský Ostroh a před třemi lety odešel.
„Slovo prázdniny mi už osobně nic neříká. Jelikož jsem v dubnu udělal velkou životní změnu a přestěhoval se do Prahy. Začal jsem pracovat a volno jsem žádné neměl. V současné době mi ani mé zaměstnání nedovoluje brát si velké volno kvůli covid situaci. Budu čerpat dovolenou teď v říjnu a hodlám ji strávit na Moravě v kruhu rodiny a blízkých. Teď už beru dovolenou jako relax a prostor pro svůj klid a pohodu.“

KDO SE STAL VÍTĚZEM POHÁDKOVÉ SOUTĚŽE?

Vítězkou druhého kola soutěže o nejhezčí pohádku se stala

Kateřina Vilendnerová (18)
z **Dětského domova SRDCE v Karviné**

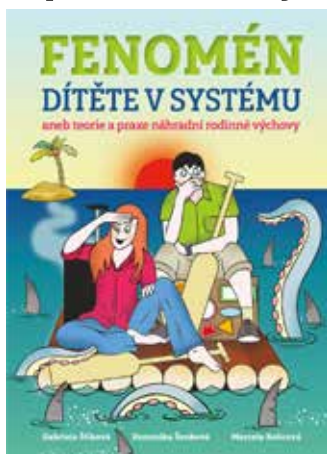
Její úžasný příběh si můžete přečíst v tomto Zámečku „zezadu“.

Pro Kateřinu máme knižní dárky a pamětní Chechták z odolného lesklého kovu Nordic Gold, který se stal symbolem dvou důležitých cílů naší české společnosti: potřeby rozvoje finanční gramotnosti napříč generacemi a pomoci mladým lidem z dětského domova nebo pěstounské péče, aby se po odchodu postavili na vlastní nohy a byli schopni žít plnohodnotný a samostatný život.

Až pomine období karantén a plošných opatření souvisejících s COVID-19, mohou se vítězové z prvního i druhého kola soutěže těšit na prohlídku studií Českého rozhlasu v Praze. Termín bude se všemi s předstihem dohodnut.

Společnost yourchance uvedla knihu

Fenomén dítěte v systému aneb teorie a praxe náhradní rodinné výchovy

„Publikace Fenomén dítěte v systému aneb teorie a praxe náhradní rodinné výchovy je výjimečná v tom, že seznamuje čtenáře s oběma instituty náhradní rodinné výchovy – náhradní rodinnou péčí i ústavní výchovou. Kniha je určena pestré paletě čtenářů od odborníků, studentů až po zájemce o problematiku ohrožených dětí,“ přiblížila jedna z autorek knihy a spoluzakladatelka yourchance o.p.s Gabriela Křivánková.

TIP PRO TETY A STREJDY

DVĚ NOVÉ SOUTĚŽE OD yourchance

1. SOUTĚŽ

Kdybys znovu uvízl v karanténě, ale i kdyby ne...
přidej se do nové soutěže

Nejhezčí vařící fotka i s receptem Pochutnej si a vyhraji!

Zkus něco uvařit, vyfoť se třeba i s kamarády u tvé dobroty a pošli nám všem recept.

Ten, kdo nám pošle fotku svého kulinářského výtvaru, připojí recept a pošle vše na e-mail: zacnispravne@yourchance.cz, může vyhrát zajímavé ceny a překvapení pro vítěze.

Z došlých odpovědí vybereme 5 vítězů.

Fotky a recepty nám posílejte do **30. listopadu**. Do předmětu e-mailu napište „**Vařím a fotím**“, přímo v e-mailu uveď své jméno a příjmení, věk a odkud jsi. Vítěze budeme kontaktovat do konce roku 2020.

2. SOUTĚŽ

Hrdina mého dne

Rozhlédni se kolem sebe a zkus se zamyslet nad tím, kdo z tvého okolí je pro tebe v poslední době, kdy se musely a znovu musí dodržovat ne zrovna příjemná opatření proti šíření koronaviru, naprosto nepostradatelný.

Kdo ti dokáže zvednout náladu? Na koho se můžeš obrátit zkrátka se vším? Na koho se můžeš spolehnout? Kdo tě podrží „nad vodou“? Je hrdinou tvého dne?

Zkus nám o tomto „člověku do nepohody“ napsat nebo nahrát pár slov nebo ho jen vyfotit.

Svého vyvoleného pošli do **30. listopadu** na e-mail: zacnispravne@yourchance.cz.

Do předmětu e-mailu uveď „**Hrdina mého dne**“ a do emailu připoj své jméno a příjmení, věk a odkud jsi. Pokud zašleš jen fotku, připoj, kdo na ní je a proč zrovna on. 5 nejzajímavějších příspěvků oceníme hezkými cenami. Výherce budeme kontaktovat do konce roku 2020.

Ve dvou se to lépe táhne...

Těšíme na příspěvky!

Váš tým yourchance

VĚDĚLI JSTE, ŽE...

Začni správně!

Tak se jmenuje projekt, který už přes deset let pomáhá mladým lidem postavit se na vlastní nohy po odchodu z dětského domova nebo z pěstounské péče. Nyní je v něm zapojeno přes 720 mladých dospělých ve věku od 15 let.

Realizátorem tohoto projektu je obecně prospěšná společnost yourchance. Součástí je i dobrovolnický mentoringový program, jenž propojuje mladé lidi odcházející z DD nebo pěstounské péče s dospěláky, takzvanými mentory, kteří jim pomáhají najít cestu životem. Mladší zapojení do mentoringového programu mohou se svým mentorem probírat otázky spojené se vzděláním, profesí, vztahy...,

prostě s každodenním životem. Aktuálně je do mentoringového programu zapojeno přes 200 mentorů.

Přinášíme exkluzivní dvojrozhovor s paní Ditou, mentorkou z Brna, a s jejím svěřencem Jirkou. Pozor! Jestli po jeho přečtení zjistíš, že máš zájem pracovat na svém osobním rozvoji s mentorem, napiš nám to na zacnispravne@yourchance.cz, pokud jsi z Čech, nebo na zsmorava@yourchance.cz, jestli žiješ na Moravě. Rádi se ti ozveme zpátky.

Tým yourchance o. p. s.

DITA: Získávám nový pohled na svět!

Co vás vedlo k tomu stát se mentorkou?

Šťastná souhra náhod. Pracuji jako finanční ředitelka a zároveň mám na starost firemní program dobrovolnictví a charitativní podpory v regionu Blanenska, kde naše firma sídlí. V loňském roce přišla naše HR manažerka s nápadem zapojit se do programu mezifirmního mentoringu. Odtud byl už jen krůček k tomu, abych odpověděla na inzerát yourchance "Hledáme mentory".

Jak dlouho se věnujete mentoringu s projektem Začni správně?

Něco přes rok. Poté, co jsem se rozhodla vstoupit do programu Začni správně, následovalo osobní setkání s paní Marcelou Belicovou, koordinátorkou mentorů pro Moravu. Povídaly jsme si o tom, proč chci do programu vstoupit, co mohu nabídnout, kolik času mohu projektu věnovat, jaké mám záliby. Paní Marcelka se potom sešla s koordinátorkou mladochů v našem regionu a společně se shodly na tom,

že bychom si s Jirkou mohli rozumět. To se potvrdilo na společném setkání nás všech v jedné z brněnských kaváren. Propojení, tedy seznámení mentora s mentee, šlo v našem případě rychle a povedlo se na první pokus, myslím především díky empatii našich koordinátorek. S Jirkou jsme dostali čas na rozmyšlenou, jestli spolu chceme začít pracovat, a myslím, že už z této první schůzky jsme oba odcházeli rozhodnutí, že ano. Možná k tomu přispělo i to, že jsem se zrovna chystala na koncert skupiny Rammstein, Jirkovy nejoblíbenější kapely.

Kolik času vám mentoring zabere? A jak jste s Jirkou zvládali období karantény kvůli koronaviru?

V době počátečního seznamování jsme se potkávali přibližně dvakrát do měsíce. Bylo to v období prázdnin, kdy se Jirka vrátil z DD na zkoušku domů na Vysočinu, takže jsem za ním na naše setkání dojížděla. A jezdila jsem ráda. Bylo pro mě přínosné poznat, kde Jirka bydlí

a tráví volný čas. Se zahájením školního roku začal naopak Jirka jezdit za mnou z internátu v Brně, kde studuje. Potkávali jsme se v kavárně. Jak se postupně Jirka doma "usadil" a i formálně ukončil pobyt v DD, cítila jsem, že jeho potřeba mě kontaktovat nebyla tak intenzivní. Nyní se setkáváme jedenkrát za dva měsíce. V čase karantény jsme se „scházeli“ alespoň virtuálně, přes messenger.

V čem vidíte jeho silné stránky?

Jirka výborně komunikuje. Umí popsat, co cítí, co ho trápí a co chce. A nádherně kreslí!

Vzpomenete si, jaké téma (problém) jste spolu řešili jako první?

Spolubydlení na internátě. To Jirku trápí dlouhodobě. A taky prospěch ve škole. Blížilo se vysvědčení a známky v některých předmětech nebyly úplně podle představ rodičů, takže to občas vedlo k hádkám, které Jirka nedobře snášel...

Na čem jste spolu pracovali v posledním půlroce?

Velkým tématem je právě soužití na internátě. Víte, sdílet pokoj s někým, koho si sami nevy-

berete a s kým si třeba ne úplně padnete do oka, není jednoduché. Ale dá se na tom hodně naučit. Diskutujeme, hledáme cesty a možnosti.

Co nejmíc chybí dětem vyrůstajícím v dětském domově?

Odhaduji, že jedním z častých problémů těchto dětí je „setkání s realitou běžného života“ po opuštění DD. A právě tady projekt Začni správně skutečně pomáhá.

Spatřujete v mentoringu nějaký přínos pro váš osobní rozvoj?

Velký. Ostatně i s tím jsem do projektu vstupovala. Myslím, že úmysl „jen“ pomáhat dlouhodobě nestačí. Je potřeba dávat i brát. Stále se spolu s Jirkou učím komunikovat, sdílet radosti i starosti... Získávám jiný pohled na svět.

Komu byste doporučila stát se mentorem dítěte z dětského domova?

Už se stalo. Kolegyni, která nyní dálkově studuje sociální studia. Věřím, že bude brzy skvělou mentorkou... Mám radost z toho, že jsem ji inspirovala.

(pokračování na straně 40)

JIRKA: Když to jde tak nějak samo...

Sedmnáctiletý Jirka je vyrovnaný pohodář. V dětském domově vyrůstal rok a nyní žije se svými rodiči na vesnici v kraji Vysočina. Najít rovnováhu jim pomáhá mentorka Dita.

Jak jsi zvládal nouzový stav v ČR v čase koronaviru?

Naprosto v pohodě, jelikož na vesnici se toho zas tak moc nezměnilo. Chodil jsem na procházky se psem do lesa, pomáhal s tím, co bylo třeba kolem našeho domku... Jako všichni školou povinní jsem se doma učil. Měli jsme on-line výuku. Učitelé mi poslali úkoly a já jim je zase vypracované poslal zpět... Ve volném čase jsem sledoval různé filmy a seriály, kreslil a četl knížky.

Máš někoho, na koho se můžeš vždy spolehnout?

Nejsem typ, který má kolem sebe hromadu přátel. Stačí mi jeden nebo dva lidi, se kterými se můžu bavit téměř o všem. Skutečně spolehnout se mohu na paní mentorku a pak ještě na jednoho fakt dobrého kamaráda.

Čím by ses chtěl jednou stát?

Nějaké větší plány do budoucna zatím nemám, ale rozhodně chci jednou vystudovat vysokou školu se zaměřením na literaturu, historii nebo psychologii. Mezi těmito třemi obory se musím rozhodnout, do maturity mám naštěstí ještě dost času.

Co tě baví?

Zájmů mám hodně. Kreslení, čtení a psaní, seriály, filmy, dobrá muzika, hraní hry Farming simulator, jízda na koni, kolečkových i normálních bruslích, na motorce a v traktoru. A procházky se psem.

Jakou knížku bys doporučil?

Miluji knížky, jen jich mám na moji spotřebu žalostně málo. Doporučuji většinu, co napsali Stephen King a Edgar Allan Poe. Dále knihy Černá sanitka, Scary Stories to Tell in the Dark, Schindlerův seznam, Habermannův mlýn, Musíme si pomáhat (tyto tři knihy mají i filmová zpracování, ale knihy určitě stojí za to), trilogie Holky na vodítku a Drakie (spíš sláďárna, ale jsou tam draci), Metoda 15/33. Pro zájemce o 2. světovou válku pak doporučuji Léto 1939, biografii R. Heydricha, Záhady druhé světové války. Takhle bych mohl pokračovat do aleluja... Vlastně můžu doporučit jakoukoliv knihu, co jich na světě jenom je. Záleží na vkusu a preferencích čtenáře.

CO DĚLÁ MENTOR?

- Pomáhá růst.
- Předává znalost a zkušenost.
- Inspiruje a motivuje člověka k rozvoji.
- Podporuje smysluplnost konání, dodává člověku odvalu jít po své cestě.
- Sám sebe učí.

Člověk, který se chce stát mentee (česky: učněm) se musí rozhodnout vzít svůj osud do vlastních rukou. Má vědomý a aktivní přístup.

[Zdroj: MENTORINK – forma podpory nové generace, Marta Anna Patrášová, Ilona Prausová, Zdeňka Štěpánková, Praha 2014, Portál]

Popáté na Dubině

Na konci srpna osídlily Dubinu děti z dětského domova ze Smoliny se svými tetami.

Letos již popáté strávily děti a tety vychovatelky poslední prázdninový týden na chatě Dubina pod Holým vrchem. Motto letošního pobytu bylo: „Kdo si hraje, nezlobí.“ A tak jsme společně s dětmi celých pět dní skotačili, soutěžili v kuželkách, běhali, závodili, bubnovali, malovali kamínky i obrázky a plnili v terénu nejrůznější úkony zdatnosti.

K tomu bylo zapotřebí doplňovat energii, která se vyráběla pro všechny zúčastněné v kuchyni. Hlavním šéfkuchařem na Dubině byla teta Dáša, která připravovala ty nejchutnější dobroty pod Holým vrchem. Přátelé, věřte nebo ne, ale v přírodě chutná nejvíce. A tak na talířích nezůstával ani drobeček. Na Dubině bylo opět příjemně, pohodově a kdo tam s námi byl,

tak ví, o čem mluvím. To kouzlo Dubiny se musí prostě zažít. A tak jsme s dětmi rádi, že máme tu možnost na chatu jezdit. I letos jsme tímto pobytem ukončili letní prázdniny.

teta Božena z DD ve Smolině

Vaření s Albertem

V pátek 22. a v sobotu 23. května čekal na děti z DD Litovel zajímavý úkol: Uvařit nebo upéct zdravé a dobré jídlo.

Naše děti, které jsou zvyklé pomáhat tetám o víkendu s vařením, se už moc těšily, až si „ukuchtí“ svoje jídlo, na které budou pyšné. Malí „kuchtíci“ pár dnů před tím o ničem jiném nemluvili, než o tom, jak budou vařit.

Teta přihlásila do soutěže tři tříčlenné týmy. Vzhledem k velkému věkovému rozpětí „kuchtíků“ vybrala recepty, které zvládnou malé děti a velkým dívkám připravila složitější recept. V pátek dopoledne teta nakoupila suroviny a odpoledne si děti oblékly zástěry, chopily se nožů a vařeček a pustily se do díla.

První tříčlenný tým ve složení Filip, Tomáš a Ondra připravoval krabí salát. Kluci se díla zhostili s velkou chutí a zaujetím a dařilo se jim. Z výsledku měli radost. Salát jim po dokončení chutnal a posloužil jako odpolední sváček. Druhý tříčlenný tým ve složení Maruška, Lucka a Maruška v sobotu dopoledne připravil výborné cuketové placičky s nivou. Třetí tým ve

složení Chiara, Elena a Mária pekl mrkvovou bábovku, která po upečení voněla celým domovem.

Vaření s Albertem splnilo účel. Děti se dozvěděly spoustu nových informací o používaných surovinách, vzájemně si také pomáhaly, po dokončení společně prožívaly radost z výsledného pokrmu a na závěr se podělily o pokrm s ostatními dětmi na domově.

Všechny kuchtíky musím moc pochválit za velkou snahu a plíli při přípravě pokrmů. Velký Dík patří také Nadačnímu fondu Albert, který nám věnoval poukázky na vaření a pomohl nám k pěkným gastronomickým zážitkům. A nyní můžete posoudit, jak si děti při vaření vedly.

teta Renata Doubravová

Krabí salát

- 1 balení mražených krabích tyčinek
- ½ plechovky kukuřice bez nálevu
- 1 zakysaná smetana
- 1 balíček majonézy Poličanka
- 2 zelená jablka Golden
- šťáva z jednoho citronu

Krabí tyčinky kluci nakrájeli na plátky asi 0,5 cm široké a dali je do mísy. Oloupali jablka, nakrájeli je na drobné nudličky a přidali do mísy ke krabím tyčinkám. Polovinu plechovky kukuřice scedili a přidali k ostatním surovinám, stejně tak zakysanou smetanu a majonézu Poličanka. Vše dochutili vymačkaným citronem, zamíchali a výslednou chuť doladili špetkou soli a cukru a salát byl připraven k podávání.

Cuketové placičky s nivou

- 3 malé cukety
- 110 g nivy
- 2 stroužky česneku
- 4 lžíce strouhanky
- 1 vejce
- olej na pokapání

Cukety holky oloupaly a nastrouhaly na hrubém struhadle a poté daly do mísy. Přidaly taktéž na-

strouhanou nivu, vejce, strouhanku a protlačily stroužky česneku. Vše důkladně promíchaly a na plechu vyloženém pečícím papírem lžičkou tvarovaly placičky. Vytvarované placičky holky pokapaly olejem. Poté už teta vložila plech do předem předehřáté trouby na 180 stupňů a placičky se pekly asi 20 minut. Byly vynikající, jen se po nich zaprášilo.

(foto vlevo)

Mrkvová bábovka

- 400g hladké mouky
- 200 g třtinového cukru
- 3 lžičky prášku do pečiva
- 1 lžička skořice
- 2 vejce
- 150 ml mléka
- 80 g rozpuštěného másla
- 2 hrnky najemno nastrouhané mrkve
- máslo na vymazání formy a mouka na vysypání formy

Naváženou mouku, cukr, prášek do pečiva a skořici holky promíchaly v míse. Vejce, mléko a tuk prošlehaly ručním šlehačem a přidaly k syké směsi. Mezitím třetí dívka nastrouhala dva hrnky mrkve a přidala je k ostatním suro-

vinám. Vše promíchaly v míse. Těsto vylily do předem vymazané a moukou vysypané formy a daly péct na 180 stupňů asi 50 minut. Po vychladnutí teta bábovku vyklopila na podložku. Bábovka se moc povedla a byla výborná.

Den plný zážitků v Olomouci

Zážitkový den. Tak se jmenovala akce našeho DD pro Marušku Grau, Marušku Jarmovou a Lucku Jarmovou. A proč Zážitkový den? Začnu popořádku...

Na předchozí dvoustraně jsme popsali, jak se náš Dětský domov Litovel na jaře zapojil do projektu Zdravá 5 – Vaříme s Albertem. Tato tři děvčata měla za úkol vytvořit a poté upéct „cuketové placičky s nivou“. Recept se líbil, placičky chutnaly a děvčata vyhrála v kategorii „Nejzdravější recept“. Náš dětský domov tak získal finanční příspěvek 1500 Kč na zážitky. A teď na jaké zážitky? Toť otázka...

Do Krokodýlku!

Děvčata přemýšlela, vybírala... až padla volba na zábavní park Krokodýlek v Olomouci. Ve středu 26. 8. se tedy vydala Maruška, Lucinka, Maruška s tetou Renatou autobusem do Olomouce. Po příjezdu nás čekala ještě dvace-

timinutová procházka, než jsme došly na místo. Tam už nás vítal před KROKODÝLKEM velký krokodýl. Toto zábavní centrum patří k největším na Moravě a skýtá 25 druhů atrakcí (např. nafukovacího krokodýla, velkou prolézací klec, pirátskou loď, bazén se šlapacími lodičkami, dělovou arénu, motorovou dráhu...). Holky se moc těšily!

Horolezecká stěna a nafukovací krokodýl

Lucce se nejvíce líbilo na horolezecké stěně, která prověřila její lezecké schopnosti. Statečně šplhala, až se dostala na vrchol. Do Litovle teta málem odjížděla sama, protože nafukovací krokodýl málem schlamstl všechny tři holky.

Nafukovací pudink?

Ve strašidelné jeskyni zkoušela odvahu Maruška Jarmová, našla tam mnoho překvapení, mimo jiné i kostlivce. Maruška Grau zase střelbou z děla trénovala střeleckou mušku. Holky se také plavily „po moři“ na lodičkách. Na chvílku si „oblékly“ fotbalový dres a zastřílely si na branku. Nakonec si ještě zaskákaly na nafukovacím pudinku. Před odchodem z KROKODÝLKU ještě holky vykouzly otisk rukou na Pinartu.

A ještě do Prckoviště!

Řádění na atrakcích stálo obě Marušky i Lucku hodně sil, a tak vydanou energii doplňovaly kofolou, slanými dobrotami a zákusky. Den strávený v KROKODÝLKU utekl jako voda a nám nezbyvalo, než se vydat na cestu domů. Vzhledem k tomu, že nám zbyly ještě nějaké finance, tak jsme se rozhodly zakončit tento zážitkový den krátkým pobytom v litovelském PRCKOVIŠTI. O zážitky nebyla nouze ani tam, holky si pohrály i „zablblý“. Zpět na DD se holkám vůbec nechtělo. Tento den jsme si MOC užily.

Renata Doubravová

DD ČELADNÁ: Po koronaviru báječné prázdniny

„Jeden z prázdninových týdnů se domov jako každý rok úplně uzavřel a všichni se společně vypravili na Máchovo jezero. Krásné počasí přímo vybízelo ke každodennímu koupání. Každý den vyrazila jedna skupina na kole do okolí. Jednou ujeli dokonce více jak 60 kilometrů k průrvě Ploučnice.“

„Každoročně jezdíme na Vltavu a ani letos jsme si to nenechali ujít. Vyplováme z Vyššího Brodu a snažíme se doplnout do Boršova. Ten nám ale moc nevychází, většinou je počasí proti. Tak tomu bylo i letos. Dojeli jsme ke Keltovi a dál to už nešlo. Byli jsme mokří a zmrzlí jak rampouchy...“

„Vybrané děti si za odměnu užily týdenní pobyt na hausbótu na Bařové kanále. Loď jsme řídili sami! Spali jsme na lodi, někteří pod širákem... Měli jsme s sebou kola, takže plavbu doplňovaly cyklovýlety – třeba na Velehrad nebo do Buchlovíc. Projeli jsme i cyklostezky kolem Bařova kanálu.“

Hurá na tobogány!

Začátek školního roku 2020/2021 jsme s dětmi z Dětského domova Ústí nad Labem – Střekov zahájili malinko netradičně.

Hned první zářijový víkend jsme zavítali do našeho hlavního města Prahy s jasným cílem – užít si den plný zábavy a nových zážitků v největším vodním světě v České republice Aquapalace Praha. Hned po příchodu nás uvítal velký sál plný tobogánů všemožných barev a velikostí, ve všech škálách obtížnosti, s kruhem či bez něj.

Ovšem naši pozornost nejvíce upoutala divoká řeka, kde se vyřádili všichni starší 12 let, ale také naše tetičky. Pro menší děti byly připraveny animační programy s milými animátor-

kami v podobě tanců a soutěží o aquaceny. Děti nesměly chybět ani v bazénku s umělými vlnami, kde se cítily jako na moři.

Na své si zde přišel zkrátka každý. A za to vše velice děkujeme Nadačnímu fondu Veroniky Kašákové, který nám poskytl volné vstupenky a díky tomu i hromadu nových a krásných zážitků. Vstup do nového školního roku tak byl o poznání příjemnější.

DD Ústí nad Labem – Střekov

Vanesa si vysoutěžila mobil

Vanesa z VÚ Janštejn vyhrála mobil v soutěži obecně prospěšné společnosti Nadání a dovednosti vyhlášené v Zámečku číslo 138, úkolem bylo vytvořit mapu svého života a snů.

Dobrý den,
chtěla bych vám moc poděkovat za tak úžasný telefon. Ani nevíte, jak moc jsem ráda, vůbec jsem to nečekala. Každý den jsem si říkala: Doufám, že tu soutěž vyhraju, a nakonec se mi mé přání splnilo. A to díky Vám. Moc Vám děkuju, hodně si toho vážím.

S velkým a šťastným pozdravem

Vanesa, VÚ Janštejn

Výlet do Stožce

V sobotu jsme vlakem dojeli do Černého kříže a pustili se levá a pravá směr Stožec.

Cestou jsme sbírali houby, bylo to jako v pohádce. Na konci naučné

stezky jsme našli překvapení - naše malé skřítky. Vzali jsme si je zase s sebou domů.

Pěkný podzim přejí všem děti a vychovatelé

z Dětského domova Volyně

DD HORA SVATÉ KATEŘINY: DĚKUJEME SPORT AREÁLU KLÍNY

Získali jsme volné jízdy na bobovce ve Sport areálu Klíny. A postupně jsme si to užily opravdu všechny rodinky. Jezdili i ti nejmenší a zážitkem pro ně byla nejen jízda na bobu, ale i na lanovce.

DD TUCHLOV: NAROZENINY

Když narozeniny, tak pořádná oslava!

CÍRKEVNÍ DD EMANUEL STARÁ VES: DOBRODRUŽNÉ PUTOVÁNÍ

Vydali jsme se po stopách mamutů... a nakonec jsme jednoho našli!

DD SENOŽATY: POHODA NA HORÁCH

Po prázdninách jsme si ještě vyrazili na Šumavu.

DD HOLICE: JEŠTĚ JEDEN GÓL!

Jeden z posledních fotbálků..

DD VRBNO POD PRADĚDEM: ROSTOU

Slunečné odpoledne bylo jako dělané na procházku v lese spojenou se sběrem hub. V lese bylo „více lidí než hub“, ale i tak byla úroda krásná. Procházka lesem je v tomto období velice příjemná, moc jsme si to užili.

DD LIPOVÁ: BEZ PRÁCE NENÍ LEGRACE

Léto nám dalo sbohem... a protože příští rok chceme strávit opět léto na naší krásné zahradě, přiložili jsme ruce k dílu a zahradu zazimovali...

DD OSTRAVA-VIZINA: U NÁS TAKY!

Venku je zakaboněno, ale my jsme zkusili vyrazit na hřiby. A nějaké jsme našli!

NADAČNÍ FOND VERONIKY KAŠÁKOVÉ

Projekt „RESTART“

Skoro 6 dětí z 10 se po odchodu z dětského domova dopouští trestné činnosti, nejčastěji se potýkají s drogami, alkoholem, prostitucí a gamblerstvím. Dle výzkumu 70 % bezdomovců prošlo ústavní péčí.

Na základě této problematiky vznikl projekt „**RESTART**“, který se zaměřuje na mladistvé v dětských domovech, kteří se blíží odchodu nebo již žijí mimo dětský domov. A proto NFVK vysílá do dětských domovů tzv. **PRŮVODCE**.

Kdo je průvodce?

- vždy plnoletý, bezúhonný
- **psychicky způsobilý**, na základě splněné podmínky zákona číslo 109/2002 Sb. paragrafu 18 (další podmínky upravuje zákon číslo 563/2012 Sb., o pedagogických pracovnících)
- prošel osobním pohovorem s dětským psychologem
- má pedagogické vzdělání
- má praxi v oboru
- pro průvodce je povinné další vzdělávání s akreditovanými školiteli (jako je finanční gramotnost, sexualita, sebevzdělávání, psychická rovnováha mladistvého apod.)
- na práci každého průvodce dohlíží jednou měsíčně pověřený **supervizor**/psycholog

Cíle projektu:

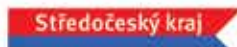
- sestavit s mladistvými **individuální plán** (dokončené vzdělání, plynulý odchod z dětského domova, výběr vhodného zaměstnání, finanční hospodaření, bydlení, kvalitní vztahy, plnění povinností vůči státu)
- předat mladistvým co nejvíce zkušeností do běžného života

Plán projektu:

- setkání mladistvého a průvodce jsou založena na dobrovolné bázi a probíhají **individuálně**
- průvodce pracuje s mladistvým **minimálně rok a půl před odchodem** z dětského domova, a **rok a půl po odchodu** z dětského domova, do doby naplnění individuálního cíle mladistvého
- setkání probíhají **2x do měsíce**, možnost také telefonického nebo online kontaktu mimo pravidelná sezení dle potřeb mladistvého
- projekt trvá po dobu školního roku
- možnost koučingu personálu dětského domova
- pravidelná komunikace s vedením dětského domova

Partneři projektu

*„Dítě z dětského domova
ztrácí domov dvakrát!“*

Více informací na:

www.nfvk.cz

Jak uspěl Dominik v BOXU BEZ RUKAVIC?

Projekt Správný start, který podporuje mladé dospělé, kteří vyrostli v ústavní výchově, se podílel na projektu reality show BOX BEZ RUKAVIC – Návrat ke kořenům.

Pětidílný pořad vysílala od 28. 7. každých 14 dní televize Sport 5. Jeho ústředním motivem byl společný trénink sirotka Dominika, který vyrůstal v dětských domovech a pěstounské péči, a legendy bojových sportů Luboše Vrňaty. Vše se točilo kolem blížícího se galavečera boxu bez rukavic, sportu, který se v České republice poprvé představí 5. 11. 2020 v Praze, v hale Královka, pod organizací Bare Knuckle Boxing Czech Republic.

Legendární Hyena, což je přezdívka hlavní hvězdy gala Luboše Vrňaty, souhlasil s návratem do ringu s podmínkou, že bude zároveň pomáhat. Proto jsme skrze Správný start dali možnost mladému Dominikovi vyzkoušet si

v rámci tří měsíců, co obnáší příprava na profesionální zápas v boxu bez rukavic.

Dominik, kterého v rámci Správného startu podporujeme již několik let a je nadějným zápasníkem MMA, tak měl možnost okusit, jaké to je trávit čas s legendárním zápasníkem. Na vlastní kůži také pocítil, jak rozdílná je příprava na tento staronový sport, který v USA a Anglii svojí popularitou šlape na paty MMA.

Dva příběhy a jedna cesta, to je pětidílný dokument BOX BEZ RUKAVIC – Návrat ke kořenům. Podívejte se sami, jak uspěl Dominik v tréninku s Lubošem Vrňatou – vše najdete v archivu televize Sport 5. Stojí to za to!!!

Jonáš Motyčka

REALITY SHOW

**BARE
KNUCKLE
BOXING**
CZECH REPUBLIC

sp5rt

BOX BEZ RUKAVIC - NÁVRAT KE KOŘENŮM

**SPRÁVNÝ
START**
#workshop

Partnerem Jonáše Motyčky a jeho projektu Správný start, který nabízí pomoc při odchodu z DD do reality založenou výhradně na praxi, je carsharingová společnost CAR 4 WAY.

Letní poznávání přírody i výlet do středověku

Přes všechny nesnáze tohoto roku jsme i letos v létě vyrazili s dětmi z několika dětských domovů na dva týdenní pobyty.

Království na Piktychu

První se konal v Jizerských horách na naší oblíbené chalupě Piktych, jejíž ateliér se proměnil ve středověkou královskou hodovní síň. Každý den jsme měli tu čest setkávat se s králem Václavem a jeho spanilou dcerou princeznou Rozárkou. Královi se bohužel těsně před naším příjezdem ztratila rytířská družina, a proto jsme celý týden plnili nejrůznější čtosti, abychom se také my mohli stát rytíři. Podnikali jsme spoustu zajímavých aktivit,

mimo jiné jsme si vyrobili vlastní rytířské meče a štíty. Co se ale nestalo, poslední den princeznu Rozárku unesl tříhlavý drak a my jsme se proto vydali ji zachránit. Cesta to byla dobrodružná, a abychom se mohli utkat s drakem, museli jsme ukázat, že se dokážeme semknout a vzájemně spolupracovat. To se nám povedlo, princeznu jsme osvobodili a král nás za odměnu všechny slavnostně pasoval na rytíře a pozval nás rovněž na velkou hostinu se spoustou jídla a zábavy.

Barevné malování v sadu

Vzkazy v lahvi

O pár dní později jsme se s další skupinou dětí vypravili na krásnou chalupu kousek od Berouna, kde jsme celý týden důkladněji poznávali přírodu kolem nás. Každé ráno nás čekal vzkaz v lahvi, ve kterém jsme našli zamyšlení o vodě, ohni a zemi. Během dnů strávených především venku, jsme odkrývali různá tajemství přírody, pracovali se dřevem

a ohněm, hledali vodu a poznávali léčivé byliny. Zkoumali jsme přírodu různými smysly, tvořili z přírodnin, vyráběli loutky. A dlouho budeme vzpomínat na krásnou závěrečnou slavnost, na které jsme nejen oslavili všechny naše narozeniny, ale především to, že můžeme být spolu a užívat si léta.

Andrea Blahovcová

Sociálně-terapeutické pobyty se konají za laskavé podpory Nadace Terezy Maxové dětem, sbírkového projektu Pomozte dětem, MHMP a MPSV.

Léto Správné 5 v Českém ráji

Tábor „Cesta do pravěku“ si užili kluci a holky z DD Melč, Příbor, Fulnek, Čeladná, Liptál, Lichnov a Klánovice i z rodin.

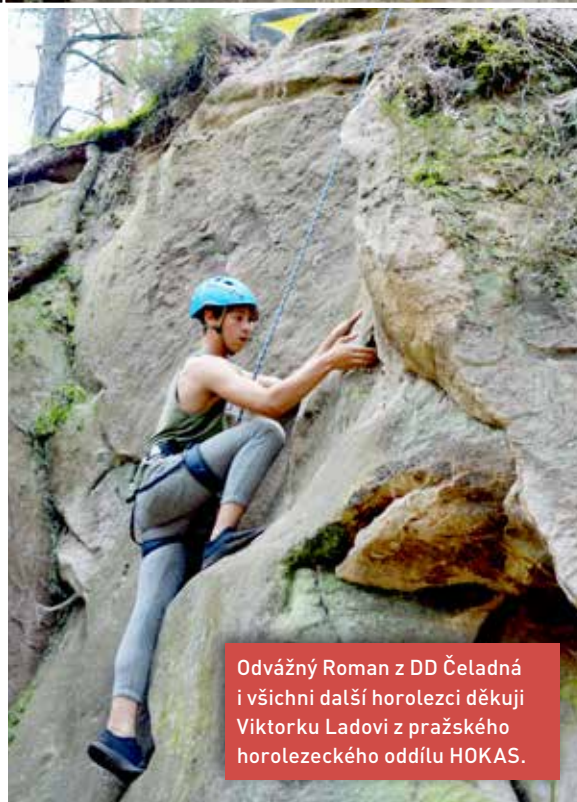
Před turnajem:
Pojďme do toho!

A vzhůru do skal: Nejšikovnější horolezkyně Romana z DD Melč

Eliška z Příbora a další prckové trénovali na nízkých překážkách.

Odvážný Roman z DD Čeladná i všichni další horolezci děkují Viktorku Ladovi z pražského horolezeckého oddílu HOKAS.

Natka z Melče: Nahoru to šlo dobře, ale slanit dolů, to byla teprve challenge!

Vylúštit šifru a rýchle
za pokladem...

Táborové svatby v pravěku
aneb Romana s Danem
„navždy spolu“.

Velký plážový souboj:
Zelení proti modrým!

SUMO: Erik a Ondra,
nejlepší kamarádi
z Melče, v boji
na život a na smrt...

Tábor podpořili: Duha, MŠMT ČR, firma COLEMAN, spolek Tábor Blata a paní Daniela Bártíková. Díky!

Správná 5: KIN-BALL, naš nový hit

2. Pak čekáš, odkud ten obří míč
přiletí.

1. Nejdříve do toho musíš pořádně „praštit“.

3. A nakonec ho zase musíš vrátit na polovinu soupeřů

Výsledky průzkumu o odchodu dětí z DD

Mladí lidé, kteří vyrostli v dětských domovech, nemají při svém odchodu ze zařízení dostatečnou podporu pro začlenění do společnosti. Potřebovali by sociální byty a někoho, kdo by jim zpočátku více radil a pomáhal. Sociální pracovníci, dětské domovy, neziskové organizace a další instituce by také měli zlepšit sdílení informací o mladých v dětských domovech. Pomoci by mohla například elektronická online karta dítěte. Vyplývá to z průzkumu, který představili zástupci Nadačního fondu Krok domů.

**PRO TETY, STREJDY
I STARŠÍ DĚTI**

Jak jsou na tom mladí dospělí před a po odchodu do samostatného života?

- 8 000 dětí vyrůstá v institucionální péči
- 300 z nich ročně odchází do dospělého života
- 60 % z nich se ale jen obtížně začlení do společnosti

Podle výkonné ředitelky NF Krok domů Kláry Chábové průzkum potvrdil, že nemají na koho se obrátit, a jsou proto bez podpory a pomoci. Autoři průzkumu také zdůraznili, že pro mladé dospělé je velmi důležité dosáhnout na finančně dostupné bydlení. Sociální pracovníci proto podle nich volají po zákonu o sociálním bydlení, díky kterému by mohla vzniknout síť startovacích bytů pro dospívající v dětských domovech, která nyní v Česku chybí.

Mladí dospělí nejsou slyšet, téměř nic se o nich neví

Zjišťování potřeb mladých dospělých se děje často jen na regionální úrovni, přímo v pobytových zařízeních, nebo při terénní práci ze strany neziskových organizací či ze strany pracovníků OSPOD.

„Neexistuje jednotná celorepubliková koncepce, která by vedla k jejich kvalitnější a efektivnější integraci do společnosti, neexistují relevantní data a výpovědi. Mladým dospělým chybí historie a po

opuštění pobytového zařízení se doslova ztrácí v systému. I to byl důvod, proč jsme se do tohoto průzkumu, který je v mnoha ohledech naprosto unikátní, pustili,“ vysvětluje Klára Chábová, výkonná ředitelka Nadačního fondu Krok domů.

Mladí dospělí potřebují osobu blízkou, často navíc nemají kam jít

Průzkum také poukazuje na to, že po opuštění pobytového zařízení chybí u mladého dospělého návazná péče, přitom není vůbec využitý potenciál kurátora pro dospělé. Nejen neziskové organizace, ale také pracovníci OSPOD upozorňují na to, že chybí startovací byty pro mladé dospělé, kteří často nemají po opuštění pobytového zařízení kam jít. Volají proto i po nutném schválení zákona o sociálním bydlení.

Touto osobou blízkou ale nemohou být pracovníci OSPOD, kteří nemají na dítě dostatek času ani prostoru. To potvrzuje i dvacetiletý Michal Pospíšil, který přišel do Dětského do-

mova Radenín, když mu bylo čtrnáct let. Jeho doprovázející osobou se stal dobrovolník, který působí v projektu Patron.

„Byli jsme kamarádi, hodně mi pomohl a podporoval mne. Pak mi nabídl práci a dnes je to můj šéf,“ říká Michal. Pochází z devíti sourozenců a příběh jeho rodiny a rodičů byl pohnutý. Přestože byl mamince i s některými sourozenci odebrán, mají spolu klidný vztah a vídají se. *„Mám asi to štěstí, že jsem odchod z dětského domova celkem zvládl. Od šestnácti jsem chodil po brigádách, v domově se také snažili nám předávat nějaké informace a vybavit nás znalostmi. A rodiče přítelkyně mi také poradili, nebyl jsem na to úplně sám,“* říká Michal. Jak zmiňuje, odchodu z dětského domova se bál, říkal si, že to bude těžké, ale nepropadl tomu a nevzdal to. Navíc měl kolem sebe lidi, jimž mohl důvěřovat. *„Jsou děti, které to štěstí nemají, a taky jim chybí průbojnost, to si pak neumím představit, jak si s tím vším poradí,“* dodává.

Chybí navazující služby, sdílení a grantové programy

Ředitelé by doporučovali ideální věk pro odchod 25 let, sami ale přiznávají, že v zařízeních není kapacita na intenzivnější přípravu a neexistují ani metodiky či doporučení. Průzkum ukázal, že není možné ukončit přípravu mladého dospělého na samostatný život ihned poté, co zařízení opustí.

Pokud jde o pracovníky OSPOD, 68 % z nich ukončuje spolupráci s dospívajícím dosažením jeho plnoletosti, což jako optimální vnímá pouze 37 % pracovníků. Největší část pracovníků (41 %) považuje za optimální ukončení spolupráce až s určitým časovým odstupem po odchodu mladého dospělého z pobytového zařízení, což aktuálně realizuje pouze 17 % pracovníků.

Pro lepší přípravu dospívajících na odchod z pobytového zařízení třetina pracovníků

(pokr. na str. 70)

OSPOD volá po zvýšení dostupnosti tréninkového bydlení a následného bydlení, dále doporučují potřebu následné péče a navazujících služeb. Z pohledu zástupců neziskových organizací ale v tomto směru chybí systémové financování a je velmi málo grantových výzev zaměřených právě na tuto cílovou skupinu.

„V průzkumu se nám také potvrdilo, že se stále potýkáme s nedostatečným sdílením informací a zkušeností. Všichni aktéři volají po tom, aby se mohli propojovat na seminářích či workshopech, pro je i 58 % pracovníků OSPOD, kteří mnohdy mohou mladému dospělému doporučovat neziskové organizace a jejich programy. Sdílení chybí i mezi kraji,“ doplňuje Chábová.

Nutné legislativní změny, lepší spolupráce ministerstev

Většina aktérů zapojených do průzkumu volá také po legislativních změnách, které by vedly k lepší péči o ohrožené děti a také k naplnění jejich potřeb. V kvalitativní části zaznívala například nezbytná úprava stávajícího zákona 109/2002 Sb. a také zákona 359/1999, o sociálněprávní ochraně dětí. Zástupcům pobytových zařízení chybí multiresortní propojenost a pracovníkům OSPOD zase sdílení metodik vydávaných jednotlivými kraji.

„Výsledky a data, které průzkum přináší, bychom rádi komunikovali nejen směrem k ministerstvům a vedení krajských úřadů, ale chystáme se i za zákonodárci. Jsme připraveni prosazovat a podpořit legislativní změny, bez kterých se v řadě oblastí bohužel neobejdeme,“ dodává Chábová.

Mezi oslovenými politikami je i Monika Červíčková, poslankyně Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR (ANO), členka Stálé komise pro rodinu, rovné příležitosti a národnostní menšiny. Tématem dětí, které opouštějí dětské domovy, se zabývá dlouhodobě.

„Díky své práci si dobře uvědomuji, s jakými problémy se musí potýkat děti, které opouštějí pobytová zařízení a snaží se nastartovat nový život. Na své cestě se mnohdy setkávají s projevy diskriminace při hledání nájemního bydlení i na trhu práce. Ráda bych v této souvislosti vyzdvihla práci neziskových organizací, které se snaží řešení této problematiky systémově a legislativně ukotvit,“ doplňuje Monika Červíčková. **připravil L. Kottlár**

Doporučení mladých dospělých pro dospívající žijící v pobytových zařízeních:

- Ať se nehrnou pryč, když nemají 100% jasno, co konkrétně budou mimo PZ dělat.
- Ať se připravují na život mimo PZ co nejdéle (minimálně mít dokončenou SŠ).
- Ať odcházejí, až když mají kam jít (přidělený startovací byt, mají zajištěné spolu/bydlení, Dům na půl cesty). Ať nerezignují na první práci příliš brzo (i když by je moc nebvila).
- Ať se zodpovědně zapojují do co nejvíce nabízených aktivit, školení a workshopů.
- Ať co nejvíce předem plánují jednotlivé kroky po opuštění PZ.
- Ať jsou skromní a pilní, jdou si za svým snem a nepřestanou věřit.

Kdo se zapojil do výzkumu?

- Mladí dospělí, kteří v posledních pěti letech opustili DD (10)
- zástupci neziskovek z oboru (5)
- ředitelé DD (5)
- krajszí vedoucí OSPOD (8)
- pracovníci OSPOD všech krajů (269)

Další podrobnosti najdete na webu

www.krokdomu.cz

Nadační fond Krok domů

Nadační fond Krok domů vznikl v červenci 2019 z důvodu potřeby zakladatelů usilovat o změnu stávající situace mladistvých, kteří opouštějí dětské domovy. Podporuje projekty usilující o změnu stávajícího fungování systému ústavní výchovy v České republice. Zaměřuje se na systémové změny vedoucí k systematické přípravě mladých dospělých na odchod z dětského domova a snaží se edukovat odbornou i laickou veřejnost v otázkách ústavní výchovy. Jedním z hlavních cílů je zvýšit šance mladých lidí obstát v reálném životě po odchodu z dětského domova.

Kdo je Klára Chábová?

Klára Chábová působí v neziskovém sektoru již od roku 2002.

V roce 2008 založila neziskovou organizaci Mimo domov, která realizuje pravidelné výjezdy do dětských domovů a zaměřuje se především na osvětu spojenou s dospívajícími dětmi žijícími v pobytových zařízeních. Dnes je Klára v této organizaci čestnou předsedkyní.

V červenci 2019 získala titul Laskavec udělovaný Nadací Karla Janečka lidem, kteří nezištně konají dobré skutky.

V tomtéž roce se stala výkonnou ředitelkou Nadačního fondu Krok domů, který se zaměřuje na systémové a legislativní změny týkající se ohrožených dětí, převážně pak mladých dospělých, a jejich přípravy na samostatný život.

V letošním roce byla jmenována členkou vládního Výboru pro práva dítěte pod Úřadem vlády ČR. Jejím cílem a přáním je zasadit se a podpořit transformaci pobytových zařízení a výchovy a zasadit se o ni.

Sociální stipendia školy OPEN GATE v době COVIDOVÉ

S Petrou Štětkovou, která má v rodinné nadaci manželů Renáty a Petra Kellnerových na starosti stipendia pro studenty gymnázia Open Gate, jsme si povídali o tom, zda komplikace způsobené COVID 19 nějak ovlivnily možnost získat sociální stipendium pro studium na tomto gymnáziu.

Zeptám se tedy rovnou, otevřelo gymnázium OPEN GATE v roce 2020 svou „bránu“ novým studentům podporovaným nadací?

Ve školním roce 2020/21 získalo stipendium od Nadace The Kellner Family Foundation dalších 14 studentů, celkem tak v tomto školním roce stipendium čerpá 95 studentů. Do školních lavic zasedly mimo jiné také 2 nové studentky z dětských domovů a další 4 studenti mají zkušenost s pěstounskou péčí. Jsme rádi, že přes obtíže, se kterými se v letošním roce společnost potýká, se podařilo vše zvládnout a naši nováčci zasedli 2. září do školních lavic. Vzhledem tomu, že Česká republika čelí další vlně koronaviru, začínáme se připravovat na distanční výuku.

Můžete blíže představit, kdo může toto stipendium získat?

Nadace podporuje studijně nadané děti a mladé lidi, kteří jsou přijati na osmileté gymnázium OPEN GATE. Chceme oslovit studenty, kteří jsou motivovaní, což znamená, že mají nějaké vlastní plány či cíle, které by v budoucnu rádi realizovali. Hledáme ty, kteří vědí, že kvalitní vzdělání je tou správnou cestou do budoucnosti a jsou zároveň ochotní pro to něco aktivně udělat.

V čem je gymnázium OPEN GATE tak unikátní?

Jedná se především o školu, která poskytuje kvalitní středoškolské vzdělání. Cílem je, aby student během svého vzdělávání objevil a rozvíjel svůj potenciál, který završí maturitou, a to

nejen běžnou – českou, ale může zvolit i maturitu mezinárodní (IB), která mu může umožnit studium na vysoké škole v zahraničí. Škola má skvěle vybavený areál – je zde sportovní hřiště, plavecký bazén nebo jízdárna. Právě proto, že zde studují studenti pocházející z různého socio-ekonomického spektra, klade škola důraz také na morální profil studentů a průběžně je zapojuje do dobrovolnických aktivit. Volný čas tráví dle zájmů na kroužcích, v akademických klubech nebo ve skvěle vybavené knihovně.

A jak je to s dojížděním u dětí z dětských domovů?

Díky tomu, že má škola své koleje, zde studují studenti prakticky z celé České republiky. Gymnázium je umístěno v malé vesnici Babice, která je obklopená lesy. Nejbližší větší město jsou Říčany, odkud se dostanete za 30 minut do centra Prahy. Děti z dětských domovů, stejně tak jako ostatní studenti podporovaní nadací, tráví v OPEN GATE svůj čas od pondělí do pátku. Na koleje přijíždí vždy v předvečer dne, kdy začíná výuka (tedy obvykle v neděli). Na kolejích mají studenti k dispozici dvoulůžkové pokoje a stará se o ně skvělý tým vychovatelů. Víkendy, prázdniny, ale třeba i dobu nemoci poté tráví studenti obvykle tam, kde mají zájem, tedy v dětském domově nebo doma.

Jaké věkové skupině jsou stipendia nabízena?

Projekt OPEN GATE oslovuje hlavně studenty 5. ročníků základních škol, tedy ty, kteří mohou nastoupit na osmileté gymnázium. Jejich věk

bývá obvykle 11 let. V ojedinělých případech můžeme do projektu přizvat i starší studenty, kteří mohou absolvovat přestupové zkoušky (studují-li víceleté gymnázium) nebo mimořádné přijímací řízení (studují-li druhý stupeň základní školy). Zajímají nás ale i mladší žáci, například již ve věku 9-10 let. Těmto potenciálním uchazečům můžeme pomoci s přípravou na přijímací zkoušky nebo je pozveme na některou ze školních akcí.

A jaké mohou být ty pomyslné první kroky?

Ideální je, když se zájemce nejdříve podívá na webové stránky školy www.opengate.cz a udělá si vlastní představu, o čem je studium a život na této škole. V druhém kroku je třeba zamyslet se nad tím, zda právě pro něj by mohlo být gymnázium OPEN GATE tou správnou cestou. Jako třetí krok bych navrhla poradit se s někým blízkým. Pokud není k dispozici někdo z rodiny, může to být např. třídní učitelka, vychovatelka nebo sociální pracovnice. Poté doporučuji obrátit se na Nadaci THE KELLNER FAMILY FOUNDATION, kde ochotně zodpovíme dotazy. Pomůžeme s vyplněním žádosti o sociální stipendium a přihlášením se k řádným přijímacím zkouškám.

Nabízíte případným zájemcům z řad našich čtenářů nějakou praktickou podporu?

Ano. Jsme si vědomi, že cesta do lavic OPEN GATE nemusí být jednoduchá. Právě proto jsme ochotni zájemcům například z dětských domovů poskytnout poradenství a podporu. Vážným zájemcům o studium můžeme zajistit prohlídku areálu školy a také „na dálku“ zdarma zajistit doučování. Naše škola pořádá každý rok Den otevřených dveří, který letos pro-

běhne 12. listopadu 2020 a 21. ledna 2021. Je to ten nejlepší způsob dozvědět se o možnosti studia víc!

Co říci na závěr?

Nejdůležitější zkratka je dát o sobě vědět! Možná čekáme právě na tebe...

red

Kam se obrátit s dotazy k sociálním stipendiím na gymnáziu Open Gate?

E-mail: stetkova@kellnerfoundation.cz
Tel: 702 211 488

Open Gate je soukromé gymnázium, které mohou díky stipendiím od Nadace The Kellner Family Foundation absolvovat také studijně nadané děti z dětských domovů. Pokud mají dostatek pily a pevné vůle, mohou udělat mezinárodní maturitu, dostat se na zahraniční univerzity a získat skvělé předpoklady pro další život.

*Život v OPEN GATE
studentským objektivem*

O ČEM SE PÍŠE V NOVINÁCH?

Tipy Franty Bergera (vyrostl v DD Litovel a Olomouc), který pracuje jako redaktor Deníku.

Víme, co se kde šustlo o dětských domovech. Přinášíme výběr článků z médií, která ani v době pandemie nezapomínají na opuštěné děti a jejich vychovatele. Zámečkovský komentář samozřejmě nesmí chybět.

Z děcáku do života (Deník N, srpen 2020)

foto: Tomki Němec / 400ASA

Deník N sérií rozhovorů přibližuje osudy děvčat a chlapců z dětských domovů, kteří se již postavili na vlastní nohy. Kdo ví, možná se redaktorka Renata Kalenská inspirovala Zámečkem. Podobných příběhů jsme už otiskli (a doufám, že ještě otiskneme) nespočet. Autorka ale reagovala hlavně na divadelní představení Amerikánka, kterého se v rámci projektu Film Naživo zúčastnili i bývalí chovanci DD. Režisér Viktor Tauš v srpnu pozval do hlediště v Kostelci nad Černými lesy Evu Zralou, Miladu Volfovou, Radka Laciho, Patrika Budaye a Rudolfa Stuchlíka. „Co vás dokáže udržet při životě, když proti vám stojí celý svět a jste ještě dítě? Mnoho toho nezbyvá. Ema Černá, hrdinka příběhu inspirovaného skutečnými osudy, na své cestě zdolá útrapy dětského domova, pěstounské péče i pastáku,“ píše se na ČSFD o dramatu, v němž hlavní roli ztvárnily známé herečky Tereza Ramba a Eliška Křenková. Osobně

jsem představení ještě neviděl, ale těší mě, že se o tomto prostředí mluví a píše. Příběhy z dětských domovů by měly mít v médiích své místo, o tom žádám. Mnohdy jsou totiž víc dramatické než kdejaký hollywoodský trhák. Akorát že domováci si za své životní epizody neodnesou sošku Oscara ani aplaus vestoje, byť by si je minimálně někteří zasloužili. Jen ať si lidé přečtou, že děcák není skladištěm sígrů, kteří svým chováním konkurují Darth Vaderovi, Voldemortovi, Bartovi Simpsonovi a jim podobným. Jen ať si přečtou, čemu čelíte a s čím se musíte vyrovnat. Třeba se pak místo pohrdání a předsudků dočkáte úcty a obdivu, až se úspěšně postavíte na vlastní nohy, přestože vám pod ně osud házel klacky. Někdy spíš klády. Kéž by na světě bylo víc takových Taušů a Kalenských...

Přes překážky ke hvězdám (Blesk pro ženy, 21. 9. 2020)

foto: Albert Česká republika s.r.o.

Parkour. Cukají vám svaly, když slyšíte tohle slovo? Vnímáte svět jako překážkovou dráhu, kterou zdoлатe jedině akrobatickými kousky, jimiž oslňují třeba šimpanzi v zoo? Tak to asi budete závidět šestici chlapců z dětských domovů v Duchcově a v Semilech, kteří strávili den po boku Tomáše Zonygy alias Zonyho. Prázdniny pod vedením profesionálního parkouristy zakončili díky Nadačnímu fondu Albert. Účastníci dostali od Zonyho motivační knihu Deník parkouristy, která mimo jiné radí, jak začít trénovat. Říkám si, jestli tohle není ten pravý lék na Covid-19... Je mi jasné, že většina vychovatelů této volnočasové aktivitě nepřeje. Zodpovídat za desítky dětí, taky bych nejásal, kdyby mi všude možně lezly a skákaly. Na druhou stranu, sportem ku zdraví zde může platit dvojnásob. No jen uvažujte. Když koronavirus neútočí na sedící osoby nebo na jedince přesouvající se z vnitřních prostor ven, jak by se asi trefoval do lidí, kteří by se mu vyhýbali salty, přemety, kotouly atp.? Ani bychom nepotřebovali roušky a respirátory. Já bych parkour alespoň během druhé vlny pandemie určitě nezatracoval. Ne světoví vědci, lékaři, politici, ale české děčáky by tak mohly jednou provždy vyřešit problém s globální pandemií. Inu, přes překážky ke hvězdám.

Modelka z děčáku Veronika Kašáková: Od snoubence utekla, nyní oznámila těhotenství

(Extra.cz, 3. 9. 2020)

Trocha bulváru neuškodí. Zvlášť když se týká Veroniky Kašákové, o níž v Zámečku informujeme pravidelně. V tom titulku Extra.cz je všechno. První část dokazuje, že i s nálepkou „dítěte z děčáku“ lze v životě uspět. Stát se modelkou není jen o kráse těla, ale také o plíči, vytrvalosti, touze něco dokázat. To se brzy jedenatřicetileté ženě povedlo nejen na přehlídkových molech, dává o sobě vědět i jinak. Například založila Nadační fond Veroniky Kašákové, který podporuje mladé lidi z dětských domovů na jejich cestě do reálného života. Ale to už čtenáři Zámečku jistě

foto: archiv Veroniky Kašákové

dávno vědí. Co však možná dosud nevěděli, to prozrazuje druhá část titulku. Je to tak, Verča čeká malé Kašátko/Sovadinátko. Otěhotněla s přítelem Milanem Sovadinou. Tomu sice podle Extra před svatbou utekla, avšak ve skutečnosti si jen po zásnubách odskočila na Havaj zlepšit angličtinu a vyčistit hlavu, zrelaxovat. Navíc tam neutíkala, ale letěla. Podle fotek musím uznat, že zvětšující se břicho Veronice sluší víc než mně. To bude asi tím, že uvnitř ní roste nový život, zatímco v mém těle se rozkládá nezdravá strava. Budoucí mamince přeji jen to nejlepší, pevné zdraví a ať o ní za pár měsíců bulvár nepíše, že utekla před snoubencem do porodnice.

Poradili mi až v domově seniorů, líčí boj s covidem ředitel dětského domova (iDnes.cz, 1. 8. 2020)

„Zatímco veřejnost v době koronaviru řešila domovy důchodců a nemocnice, na dětské domovy se trochu zapomnělo,“ píše Karolína Novotná hned v úvodu svého rozhovoru,

v němž vyzpovídala ředitele DD Dolní Počernice Martina Lněničku. Tady bohužel musím souhlasit a trochu si i přihřát svoji polívčičku. O dětských domovech během pandemie se začalo plošně psát až ve chvíli, kdy jeden nejmenovaný redaktor Olomouckého deníku (JÁ, JÁ, JÁ) zjišťoval, jak se dětem žije a zda v izolovaných budovách nic neschází. Ukázalo se, že chybí téměř vše. Dezinfekce, ochranné pomůcky, krizový plán, komunikace se zřizovateli, hygienou... Prostě se na ústavní péči tak nějak zapomnělo. Děcákům naštěstí nabídli pomocnou ruku dobrovolníci z řad veřejnosti, pozadu nežůstaly ani nadace a různé organizace. Martin Lněnička se chytrě chopil iniciativy a zavolal do jednoho z domovů pro

seniory, kde už se s nákazou potýkali, aby od ředitelky zařízení zjistil, co by měl udělat, kdyby pan Covid navštívil i jeho svěřence. Alespoň kapka informací v moři nejistoty, v němž se asi ještě nějakou dobu budeme topit. Hovoří se o druhé vlně pandemie. Ne že bych vám to přál, ale v době, kdy čtete tyto řádky, jste už možná opět v izolaci, nechodíte do školy a přemýšlíte, jak se z toho všeho nezbláznit. Věřím, že i kdyby k tomu došlo, situace už nebude tak dramatická. A pokud by na vás ti nahoře zase zapomněli, minimálně za Zámeček a Olomoucký deník vám mohu slíbit, že média jim vaši existenci zase připomenou.

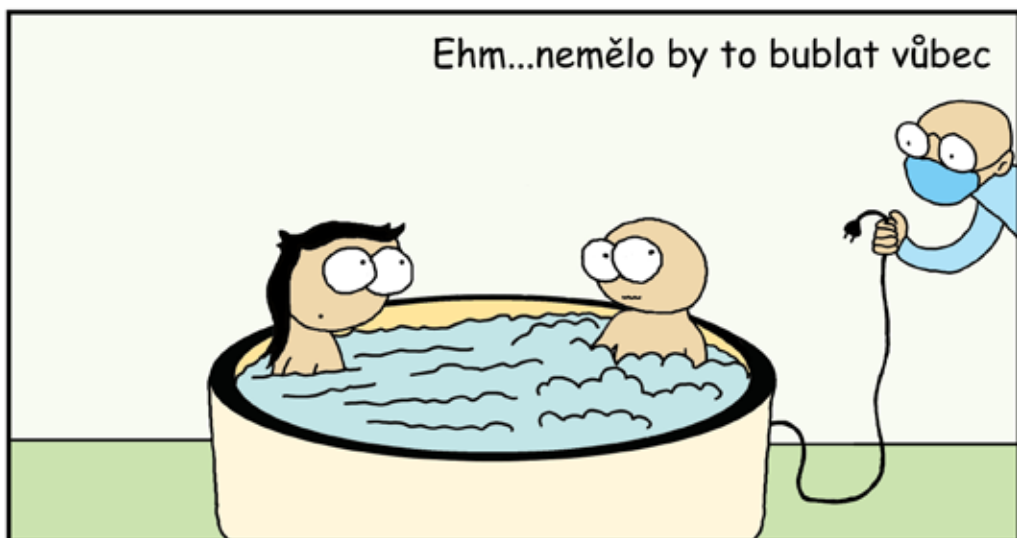
František Berger

Foto: Mafra

KARAMBOL NEBO POOL?

scénář: Radeček & Helmut

HOROSKOPY

Blížence,

než vyznáš lásku miláčkovci, po kterém toužíš, zjistíš si, jestli už náhodou s někým nechodíš, ať není trapas.

Rybo,

běž k nejbližší řece a hod' do vody klacek. Pokud popluje po hladině, znamená to, že tě brzy potká velké štěstí. Pokud se potopí, máš smůlu.

Lve,

přesně za 2020 dnů se ti splní přání, které dneska večer napíšeš prstem na sklo okna ve tvém pokoji.

Kozorohu,

ve hvězdách vidím tebe a ještě někoho. Povídate si a nedokážete bez sebe být. Ty víš, kdo to je?

Střelče,

podle rotující konstelace Marsu a Jupiteru je téměř jisté, že si brzy zlomíš prsteníček na pravé noze. Ale nebuď smutný, pořád je to lepší, než kdyby ti někdo zlomil srdce.

Váho,

podle rotující konstelace Marsu a Jupiteru je téměř jisté, že si brzy zlomíš prsteníček na pravé noze. Ale nebuď smutný, pořád je to lepší, než kdyby ti někdo zlomil srdce.

Býku,

ode dneška za tři dny, přesně v 10:00 hodin, se podívej na nebe. Pokud do 30 vteřin po obloze přeletí pták, znamená to, že na oběd budete mít španělského ptáčka!

Vodnáři,

díky vzácné konstelaci Pluta a Jupiteru máš tento měsíc neuvěřitelnou schopnost kohokoliv k čemukoliv překecat.

Raku,

při čištění zubů skákej na jedné noze. Dělej to tak každý den až do konce měsíce. Pokud to vydržíš, splní se ti tvé tajné přání.

Štíre,

musíš si co nejdřív postavit bunkr a v utajení odtud sledovat všechny věci, které se kolem tebe dějí.

Berane,

hvězdy křižující Mléčnou dráhu mi prozradily, že přesně za tři dny ti to bude ohromně smyslet! Nech se vyvolat ze všech předmětů a uvidíš, že to bude samá výborná.

Panno,

hezky tvaroh bez lopata kdo máslo já ne avšak nicméně možná určitě asi ne.

Šoféři pomáhají dětem

Dětské domovy z Plumlova a Konice se v červenci zúčastnily srazu karavanů, dodávek a tiráků v areálu olomouckého kempu Krásná Morava.

Pořadatelský spolek KinderKamioňáci svým hostům zajistil vstup i občerstvení zdarma, navíc jim předal věci z jím vyhlášené veřejné sbírky. „Částka, kterou děti dostanou při odchodu ze zařízení, často pokryje jen první nájem. Chtěli jsme tak pomoci vybrat nejen hračky nebo elektroniku, ale také nábytek, lednice a další potřeby k zařízení vlastního bydlení,“ vysvětlil za organizátory akce Petr Konečný. KinderKamioňáci navíc pomohli i olomouckému Klokánku, který dostal výtěžek dražby.

Helmutovy básničky pro Franty i Aničky

15. října

Moje sestra **Tereza**
má nervy ze železa.
Vůbec nic jí nerozhází,
ani když ji koušou plazi.

17. října

Kdo to v koutě naříká?
To je naše **Hedvika**.
Kousla se do rtu,
když jedla dortu.

4. listopadu

Dnes slavíme **Karlosa**,
tak si dáme do nosa,
sníme všechno kromě pisku,
spoustu koláčů i řízků.

11. listopadu

Na svatého **Martina**,
spadne bílá peřina,
vločky budou tančit vzduchem
jak raketa před výbuchem.

ŠPEKÁČKY

Milá Zámečata,

co se vám jako první vybaví, když zavřete oči a vzpomene-
te si na prázdniny? Určitě něco
příjemného. Já jsem to teď zku-
sil. Se stisknutými víčky jsem
si představil léto. A to první, na
co jsem si vzpomněl, je opékání
špekáčků. Těžko říct proč zrovna
to. Určitě jsem v létě zažil i hezčí
věci, než baštění buřtů. Asi je to
tím, že opékání špekáčků vzdyc-
ky osálí všechny moje smysly.

ZRAK – je úžasná podívaná, když
se z obyčejné uzenyiny stává do-
zlatova vymalované umělecké
dílo. A ty barvy ohně! Je jich tolik
– od smaragdové po rubínovou...

SLUCH – nikdy mě neomrzí po-
slouchat praskání ohně a jem-
né prskání škvařicího se buřtu.
ČICH zase omámí vůně dýmu
a hořící pryskyřice. Dalším smy-
slem je HMAT, když opatrně sun-
dáváte z klacku hotový špekáček
a rychle si ho přehazujete z dlaně
do dlaně, než přestane pálit.
A nakonec ta božská CHUŤ...

Tak vidíte, stačilo se chvíli zasnít
a léto je zpátky. Mně se vrátilo
díky vzpomínce na opékání. Jindy
to může být třeba vzpomínka na
jízdu toboganem nebo na sbírání
třešní v korunách stromů.

Přeji vám, ať si na podzim vzdyc-
ky dokážete vykouzlit tu sprá-
vnou vzpomínku na léto. Uvidíte,
že vás to zahřeje na duši i na těle.

Váš Ondřej Helmut Polák